

letnik XIX - št. 1, januar 2012

Glasilo občine Trzin

odsev

Novoletni jubileji

16. Skirca Borisa Paternosta

Franci Kurent: Kulturo je treba dihati

Snežna kraljica

Karate Trzincem leži

5 sek

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

SVETUJEMO

VZDRŽUJEMO

SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041 617 927

www.grafex.si

grafex agencija

Za naše zanamce gre

Spet sem zložil sveženj Odsevov, da mi jih bo knjigovez zvezal v nov letnik. Na knjižni polici je že kar nekaj letnikov in kdo ve, koliko jih še pride. Kar dosti vestičk, poročil in drugih člankov smo napisali! Tole potiskani listi so eden od trajnejših dokazov, da je Trzin še kako živahna občina in da v njej kipi bogato in pestro življenje. Vsaj približno smo zajeli in opisali to dogajanje. Dalo bi se boljše, lahko pa bi bilo tudi slabše. Vesel bi bil, če bi v letu, v katerega smo vstopili, napisali kar največ veselih člankov o uspehih naše občine, predstavnikih Trzina in vseh drugih občanih. Pa bo tako?

Prosinec je čas novih začetkov. Diredaj veselega decembra je za nami, upanje, da se bodo vsaj delno uresničile lepe želje, ki smo jih izrekli in poslušali ob prehodu v novo leto, še tli, a treba se bo opreti predvsem nase, kvečjemu še na naše najbližje, in se spoprijeti z izzivi, ki se nam postavljajo na pot. Obiti niso najboljši. Krizne razmere v gospodarstvu terjajo hitro in učinkovito ukrepanje, tisti, ki smo jih izvolili, da bi premišljeno in odločno vodili našo državo iz vrtinca krize, pa spletarijo, si mečejo polena

pod noge in se ukvarjajo le z lastnimi in strankarskimi koristmi.

Vodenje države bi moralo biti častno, spoštovanja vredno početje, ki ga lahko opravljajo le najboljši sinovi in hčere našega naroda, ko pa prebiramo poročila in gledamo televizijske posnetke, poslušamo njihove izjave, pa smo zgroženi. Ti ljudje očitno sploh ne razumejo odgovornosti, ki jim je bila zaupana. Kar nekaj naših vodilnih je v kazenskih postopkih ali pa mediji razkrivajo početja, zaradi katerih bi verjetno morali odgovarjati pred roko pravice. Tudi če zamižimo na oko, kar pa seveda v primeru najvidnejših voditeljev države ni prav, ne moremo biti zadovoljni z njimi. Taktiziranja in spletkarstvo, ki smo mu priča, kaže, da jim zdaj, ko so volitve mimo, sploh ni mar za voljo volivcev. Nočejo razumeti, da rezultati nedavnih volitev kažejo, da si ljudje želimo odločnih dejanj, enotnosti, in da so rekli NE tistim, ki so že bili kdaj na oblasti. Strankarska kuhinja nam bo na oblast prinesla tiste, ki si jih pravzaprav nismo želeli, ki so z dosedanjimi potezami nalagali na ogenj krize, to je predvsem tiste, ki so delovali po receptu: čim slabše je, tem boljše je za nas. Zdi se, da tudi nove volitve ne bi prinesle rešitve, saj so tisti, ki so se prigrébli na oblast, že preveč razpletli lovke svojih podanikov, ki čakajo na drobtinice. Bojim se, da bi streznitev prineslo lahko le še hujše poslabšanje razmer. Dokler orkester sedanjih politikov še lahko gode, pa se bo naša barka očitno še potapljala.

Žal mi je, da nas ob začetku leta prežemajo tako črne misli. Vem, da bi marsikdo od tistih, ki je šel na volitve, ker je

hotel s tem po svoje pokazati, da so potrebne spremembe, zdaj rad ustavil voz in poslal naše izvoljence na dvorišče, naj se tam igrajo s peščenimi gradovi in si urejajo vsak svoj vrtiček. Položajev na oltarju domovine, za kar so v preteklosti mnogi žrtvovali celo življenja, si prav gotovo ne zaslužijo.

Ostaja nam le upanje, da bo izboljšanje svetovnih gospodarskih razmer ugodno vplivalo tudi na naše gospodarstvo in da bo naša barka, kljub egoizmu naših politikov, le ostala na površju in z drugimi izplula v mirnejše vode. Žal tudi kazalci gospodarskih, političnih, socialnih in ekoloških razmer na svetu niso najbolj vzpodbudni.

Ob tem pa je vseeno treba reči, da je življenje večine naših državljanov, to v večji meri kot drugod velja tudi za Trzinca, še vedno boljše, kot je kdaj koli bilo. Za to nimajo zaslug naši politiki, k temu je pripomogel razvoj človeštva, človeškega znanja. Vse več vemo, vse več znamo in s tem si lajšamo življenje. A tudi ta palica ima žal še drugi konec. Ob relativnem blagostanju ljudi v razvitem svetu si človeštvo v lakomnosti najvplivnejših tudi v svetovnem merilu žaga vejo, na kateri sedimo. Tudi za svetovno politiko bi potrebovali drugačne voditelje, ne pa trgovce z orožjem in peščico prebogatih vplivnežev, ki so za dobičke pripravljene žrtvovati življenja tisočev revnih, nebrzdano onesnaževati okolje in izsekavati širna gozdna prostranstva – pljuča naše Zemljice. Nič kaj vzpodbudna slika! Pa vendar upanje umira zadnje! Res je, da ne moremo kar sedeti in čakati na čudeže, čeprav vemo, da je naša moč pri spreminjanju razmer v državi in celo na svetu zelo majhna. Nekateri od nas imajo sicer nekaj več vpliva in moči, večina pa lahko pomaga graditi boljši svet le tako, da po svoje prispeva k boljšemu, okolju in so ljudem prijaznemu življenju že v Trzinu. Prav vsak lahko pri tem da svoj prispevek. Ta nikakor ne more biti odločilen, vendar širne puščave sestavljajo drobna, skoraj neopazna zrnca peska, morja so iz nešteti kapljic vode in tudi mravljišče človeške družbe sestavljajo posamezniki. Pri svojem delovanju pa moramo biti premišljeni. Precej bolj moramo pretehtati sladke obljube tistih, ki pred volitvami želijo zbrati naše glasove, s svojo podporo pozitivnim spremembam in tudi kritiko slabih potez pa lahko tudi v času med volitvami po svoje vplivamo na izboljševanje razmer. Čeprav to terja od nas nekaj več energije, je le prav, da vsega ne prepustimo kar drugim. Tudi za naše zanamce gre! Poskusimo jim zagotoviti vsaj takšno življenje, kot ga imamo mi!

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Brigita Crljenič, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kosterov, Miha Pavšek, Emil Pevec, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:

☼ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**

Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
februarsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. februarja
2012

Slika na naslovnici

Staro z novim
Foto: Miro Štebe

Urednik

Županov kotichek

Spoštovani občani, kot je znano, Občina Trzin želi postati prva ali vsaj ena prvih nizkoenergijskih občin v Sloveniji in si za to že nekaj časa tudi dejansko prizadeva. Smo med občinami, ki so že pred letom 2010 sprejele Lokalni energetski koncept, in v vmesnem času smo, tudi kar zadeva objekte v občinski lasti, izpeljali nekaj posegov, ki zmanjšujejo potrebe po energiji in hkrati omogočajo prihranke v občinskem proračunu. Največ smo v tem pogledu doslej naredili na področju javne razsvetljave, saj smo že skoraj na celotnem območju stanovanjskega dela Trzina zamenjali sijalke in deloma tudi svetilke na drogovih javne razsvetljave in si tako, kljub podražitvam, omogočili skoraj 10 % nižje stroške za tokovino v letu 2011 glede na leto 2010, ko so bili stroški že tudi nižji, kot leta 2009. Čaka nas še finančno dokaz zahtevni poseg, ki zadeva javno razsvetljavo na območju celotne OIC Trzin. Prenoviti pa moramo tudi številna prižiga-

lišča, ki so že zelo zastarela, in obetamo si, da bo tudi prenova prižigališč do neke mere prispevala k manjši porabi energije in zmanjšanju stroškov! Kar zadeva nove naložbe, se Občina Trzin zavestno odloča samo še za energijsko varčne oziroma učinkovite stavbe in vse bolj tudi za izkoriščanje obnovljivih virov energije.

Animacija občanov

Seveda pa si želimo kolikor mogoče spodbuditi tudi vas, spoštovane občanke in občani, da bi se v čim večji meri odločali za ustrezne posege na svojih hišah, da bodo energetsko bolj učinkovite ali varčne, saj boste tako pocenili svoje bivanje v njih in hkrati prispevali k učinkovitejši rabi energije na ravni občine in države. Kot rad poudarja gospod Dušan Hrček, strokovnjak za področje podnebnih sprememb, ki si je v zadnjem času pridobil tudi praktične izkušnje, kar zadeva učinkovito energetsko sanacijo lastne hiše, je zlasti v stanovanjskem delu Trzina pravzaprav večina stavb ravno toliko starih, da so potrebne obnovitvenih posegov. Velika večina hiš v Trzinu je namreč starih nekako od 25 do 35 let, in pametno je, če so posegi že potrebni, da te izpeljemo tako, da bodo hiše veliko bolj energetsko varčne, kot so povečini sedaj, kajti zgrajene so bile še v času veliko manj zahtevnih predpisov glede izolacije, in stavbno pohištvo, ki je vgrajeno vanje (okna, vrata), je glede tega tudi manj kakovostno od tega, kar je mogoče vgraditi danes. V delovni skupini, ki smo jo oblikovali v občini v ta namen, veliko razpravljamo o tem, kako spodbuditi med vsemi nami gibanje za ustrezno prenavo naših hiš in kako te odločitve olajšati, da bodo dela cenejša, projekti bolj kakovostni, in da bo zadreg čim manj. Občina bo v ta namen organizirala več predavanj in delavnic in predvsem povabila k sodelovanju ljudi, ki so posege že sami izvedli in imajo izkušnje, ter ljudi, ki so strokovnjaki za tovrstne preнове objektov. Nekaj takih je doma tudi v Trzinu.

Energetsko učinkovite soseske

Radi bi vas tudi spodbudili, da se med seboj povežete, spoštovani občani, in sodelujete pri odločanju in izvajanju prenov. Trzin je za to izredno primeren, saj nas veliko živi v vrstnih hišah, ki se jih je mogoče lotiti tako rekoč na podlagi enega samega projekta z manjšimi prilagoditvami za vsako hišo; v mnogih primerih pa niti te ne bodo potrebne. Isto velja za številne druge primere. Imamo naselje tudi tipsko usklajenih montažnih hiš, ki so kljub posegom v posameznih primerih še vedno primerljive, tako da bi jih v glavnem bilo mogoče energetsko sanirati po enotnem projektu. Isto velja za hiše v nekaterih drugih ulicah, kjer je tipologija hiš ravno tako enotna. Tudi v OIC Trzin je v nekaterih ulicah veliko objektov zgrajenih po tako rekoč enakih osnovnih načrtih (ob ulici Blatnica, deloma ob ulici Planjava itd.). Vse to naravnost kliče po sodelovanju in usklajevanju, ki lahko vsem prinese korist, ker bodo posegi, kot rečeno, lahko cenejši; še zlasti, če bi se za prenavo odločilo več sosedov hkrati, ker bo delo izvajalca potem tudi lahko cenejše.

Spoštovane občanke in občani, Občina Trzin bo aktivno spodbujala odločanje te vrste in bo z vsaj minimalno subvencijo tudi podprla odločitve tistih, ki jim morda objektivne razmere nekoliko otežujejo odločanje te vrste. Za večino v Trzinu pa verjamem, da je dobrodošla že pomoč pri pridobivanju potrebnih informacij, morda pri nastajanju projektov, ki so potrebni, in pri iskanju res kakovostnih izvajalcev.

Za vse nas pa je pomembna zavest o tem, da delamo za skupno dobro vseh, še zlasti naših potomcev!

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Vabilo

Da bi spodbudila učinkovitejšo rabo energije in izrabo obnovljivih virov energije, bo Občina Trzin v četrtek, 26. januarja 2012, ob 19.30 v dvorani Marjanca Ručigaj v CIH (Ljubljanska cesta 12/f) pripravila predavanje o ukrepih za racionalnejšo uporabo energije.

Na predavanju bodo predstavili tudi primer dobre prakse – gospod Franci Kepec bo prikazal, kako se je lotil izgradnje svoje energetsko učinkovite stanovanjske hiše.

Vabljeni!

Občina Trzin

Držimo se predpisov in dogovorov

Januar je mesec novih začetkov, vseeno pa smo se v tokratnem pogovoru z županom Občine Trzin g. Antonom Peršakom lotili nekaterih tem, ki se vlečejo že dlje časa, pa naše bralce zanima, kdaj lahko pričakujemo izpolnitev njihovih pričakovanj. Ena od takih tem je tudi novi trzinski vrtec, ki ga gradijo v Mlakah, saj nas, čeprav mimoidoči lahko vidimo, da stavba vse bolj dobiva končno podobo, vse več bralcev sprašuje, kdaj lahko pričakujemo, da bo vrtec odprt. Kako zdaj tam potekajo dela in kdaj načrtujete, da bodo malčke iz starega vrtca lahko preselili v novega? S potekom razpisov, izborom izvajalcev in stroški gradnje se je podrobneje ukvarjal tudi občinski Nadzorni odbor. Ali lahko povzamete glavne ugotovitve tega odbora?

Tik pred novim letom smo z Jelovico hiše d.o.o., ki je po prekinitvi pogodbe s SGP Technik d.d. glavni izvajalec del za izgradnjo našega vrtca, podpisali dodatek k osnovni pogodbi, s katerim smo potrdili tudi njihov terminski plan, v skladu s katerim bi morali biti prvi dve fazi gradnje, ki vključujeta vseh deset oddelkov novega vrtca in delno že tudi zunanjo ureditev, vključno z večjim delom zunanjega igrišča, zaključeni v marcu, tako da bi bil v marcu opravljen že tudi tehnični pregled objekta in pridobljeno uporabno dovoljenje. Sledila naj bi selitev otrok iz starega vrtca v novi vrtec (aprila) in potem rušenje starega vrtca in dokončanje zunanje ureditve, igrišča itd. To je predvideni scenarij, ki pa ga spremlja vrsta težav. Te težave so vse povezane z dogajanjem v zvezi z javnim razpisom za to gradnjo oziroma s prvim izbranim izvajalcem, ki je pač ponudil najugodnejše pogoje za razpisana dela (projektiranje in izgradnja vrtca). Očitno je bila ponudba prenizka ali pa morda špekulativna, saj se je kmalu pokazalo, da se izvajalec ni lotil dela tako, kot smo pričakovali in kot je bilo ne nazadnje zapisano v izvajalski pogodbi, hkrati pa je tako rekoč takoj začel z zahtevami po spremembah pogodbe, kar pa glede na to, da je šlo za pogodbo »na ključ«, ni bilo mogoče. Ker je bilo tako, smo bili prisiljeni pogodbo enostransko prekiniti in skleniti ustrezen dogovor z odslovljenim izvajalcem, da nam ni s kakšno tožbo onemogočil nadaljevanja del, in izbrati novega izvajalca. Glede na Zakon o javnih naročilih smo lahko ravnali samo tako, kot smo, če smo hoteli, da se dela takoj nadaljujejo, kar pomeni, da smo na način neposredne oddaje del na podlagi pogajanj z največjim od dotedanjih podizvajalcev oddali dela za enako ceno kot prvemu izvajalcu, znižano za znesek, ki ga je po dobropisu v višini zagroženih penalov za opravljeno delo dobil prvi izvajalec oziroma njegovi podizvajalci. Kmalu pa se je začelo zapletati tudi z novim izvajalcem, Jelovico hiše d.o.o., ker je vrednost del dejansko ocenjena zelo nizko (pod 1.000 EUR na m²), ker pa imamo sklenjeno pogodbo »na ključ«, pogodbe glede na veljavne predpise, kar zadeva oceno vrednosti del, v bistvu ni dopustno

spreminjati. Tako smo, resnici na ljubo, nenehoma v stanju tik pred prekinitvijo pogodbe in prekinitvijo del oziroma v stanju nenehnih pogajanj, kako izpeljati investicijo do konca. Tudi v teh dneh po novem letu, nenehoma potekajo pogajanja o tem, kako bomo nadaljevali, koliko bomo glede na že izstavljene račune plačali, ali ne bomo plačali itd. Skratka, gre za nesporno najtežjo investicijo v vseh trinajstih letih, kar obstoja Občina Trzin in kar sem sam tudi župan te občine. Tudi zato, ker je v teh pogojih tem bolj pomemben nadzor nad izvedbo del in vsem drugim, kar sodi zraven. Če k temu prištejemo še nenehno sumničenje dela občinskih svetnikom, češ da delamo narobe, in nenehne zahteve nadzornemu odboru, naj nadzoruje vsak moj korak v zvezi s to naložbo, in pričakovanja, da nadzorni odbor preprosto mora nekaj odkriti, si bralci pač lahko predstavljajo, kako doživljamo vodenje te res pomembne naložbe tisti, ki se neposredno ukvarjamo z njo. Glede na zaključni del vprašanja pa vsekakor velja poudariti, da je nadzorni odbor doslej zelo skrbno preveril vse moje odločitve oziroma odločitve občinske uprave v zvezi s to gradnjo, in to delo je opravil zelo korektno, ter ugotovil, da nismo storili nobene napake ali česarkoli v škodo občine.

V športnorekreacijskem parku so »zaprli« polbrunarico – uto. Kakšne načrte imate s tistim objektom in kdaj lahko pričakujemo gradnjo večnamenskega objekta, ki je zarisan v načrtih športnorekreacijskega parka v Mlakah?

Za poseg, ki smo ga izvedli, smo se preprosto morali odločiti zaradi ponavljajočih se primerov vandalizma na tem objektu oziroma vlomov vanj, ker želimo omogočiti, da bi objekt res služil svojemu namenu, kar pomeni, da bo mogoče v njem hraniti športne rekvizite, ga uporabljati ob prireditvah kot priložnostno gostinski objekt in hkrati ustrezno zavarovati naprave, ki so v njem. Vem, da so v zvezi z našo odločitvijo tudi določeni pomisleki, vendar, kot rečeno, drugače ni bilo več mogoče, saj so se vlomi in poškodovanja objekta kar vrstili.

Drogovi javne razsvetljave po Trzinu marsikje grdo rjavijo. Kako se v občini spopadate s to težavo? Ali boste drogove obnavljali ali pa jih boste mogoče kar zamenjali?

Drži, da je nekaj drogov res takšnih, da niso v čast Občini Trzin. Vendar smo se glede na spodbude od zunaj (društvo Modro nebo, sprememba predpisov, ki zahtevajo pospešeno zamenjavo sijalk z energetske varčnejšimi) in predvsem glede na strategijo Občine Trzin, ki želi postati nizkoenergijska občina odločili, da damo prednost čim hitrejši postopni zamenjavi vseh sijalk in tudi neustreznih luči; te namreč svetijo tudi na stran ali celo navzgor (v nebo). Na ta način smo tudi že uspeli precej znižati stroške za tokovino v zvezi z javno razsvetljavo. Drogov se bomo lotili takoj, ko bomo končali z energetske sanacije, pri čemer bomo del drogov tudi res zamenjali, saj je zgolj barvanje precej neučinkovito, peskanje in cinkanje drogov pa je skoraj tako drago kot zamenjava z novimi, ustrežnejšimi drogovi. Seveda pa vsega ni mogoče narediti v enem letu, ker je v Trzinu svetilk kar veliko in so tudi s postopno menjavo sijalk oziroma svetilk precejšnji stroški.

Ob posodabljanju Mengeške ceste so nekaterim lastnikom parcel ob cesti podrla ograje, zdaj pa jih še niso postavili nazaj. Prav tako še ni postavljenih protihrupnih ograj, ki so bile predvidene v projektu obnove Mengeške ceste. Čeprav gre za obnovo državne ceste in jo je večinoma financirala država, je urejanje hodnikov za pešce, javne razsvetljave in komunalnih vodov ter ureditev okolice padlo na račun občine. Kdaj bodo dokončani dolgovi v zvezi s posodabljanjem prenovljenega dela Mengeške ceste?

Ograje, ki jih omenjate, ne sodijo v tisti del posegov, katerih plačnik je občina, in zato se tudi v našem primeru Občina Trzin v bistvu ni vmešavala v dogovore med državo in lastniki ograj oziroma občani, ki ograje zahtevajo in pričakujejo. Občina sicer skuša pospešiti dogovore med DRSC in občani glede tega, vendar kaj več ne more, saj najbrž vsi razumemo, da občina ne more kar prevzemati obveznosti, ki jih glede na predpise ni dolžna prevzeti.

Koliko je v Občini Trzin upravičencev do socialnih stanovanj in po kakšnih merilih jim je Občina dodeljevala stanovanja?

Koliko je morebitnih upravičencev seveda nikoli ne vemo, dokler tega ne preverimo z morebitnim razpisom. Doslej smo se pri dodeljevanju tovrstnih stanovanj vedno držali meril, ki veljajo na ravni države, oziroma veljavnih predpisov.

Pred nami je februar, t.i. mesec kulture. Med dolgoletnimi prednostnimi željami Trzincev je tudi posodobitev in še zlasti povečanje dvorane v kulturnem domu. Kako visoko kotira na prednostni listi in kdaj bi se, po vaši oceni, lahko lotili izgradnje večje dvorane?

Občina ima namen vse potrebno (nujne študije, zasnove, projekti) pripeljati v tem mandatu vsaj do točke, ko bo mogoče pridobiti gradbeno dovoljenje in začeti z gradnjo. Hkrati pa na Občini sproti preverjamo možnosti morebitnega sofinanciranja takšne naložbe, ki utegnejo biti celo boljše, kot če si Trzin prizadeva pridobiti sredstva za sofinanciranje izgradnje komunalne ali prometne infrastrukture, in če bi se takšna možnost pokazala, bi jo seveda izkoristili in pospešili priprave ter začeli z gradnjo.

V zadnjem obdobju smo v Odsevu večkrat pisali o tem, kako zanimive, redke in ogrožene rastlinske vrste se nahajajo v trzinskih mokriščih, o tem pa je Občina pripravila tudi predavanja. Ali ima Občina kakšne posebne načrte za zaščito teh pomembnih priči nekdanjega rastlinskega bogastva v okolici našega kraja?

Občina Trzin se v teh primerih zelo striktno drži veljavnih državnih predpisov in hkrati stori vse, da bi bile naravne vrednote zavarovane oziroma neogrožene. Morda se komu zdi drugače, ker si včasih kdo prizadeva za zavarovanje kakšnega dela gozda ali kakšne druge lokalitete, vendar ponavadi iz drugačnih razlogov in ne zato, ker tam raste kaj zelo redkega in ogroženega. Pri prizadevanju za varovanje rastišč redkih in ogroženih rastlin včasih tudi trčimo na kakšne drugačne predstave, češ da bi bilo treba takšna rastišča bolj popularizirati in promovirati, jih narediti dostopna javnosti in omogočiti ogled obiskovalcem ipd. Naj pri tem poudarim, da je v Trzinu nekaj izredno majhnih rastišč zelo ogroženih rastlin, in da bi pretirano izpostavljanje takšnih rastišč lahko nazadnje doseglo celo nasproten učinek od zaželenega (npr. trganje redkih cvetlic, morda v kakšnem primeru tudi izsuševanje občutljivih majhnih mokrišč ipd.), saj včasih lastniki niso veseli, če v njihov gozd, ki je že tako zelo obremenjen, zahaja vse več in več ljudi. Skratka, menim, da je tudi z javno prezentacijo naravnih vrednot potrebno biti rahločuten, kajti kakšno mini barje pač ni primerljivo z dokaj razsežnimi Zelenci med Kranjsko goro in Ratečami, kjer so lahko uredili del, ki je na ogled, pri čemer večji del Zelencev vseeno ostaja praktično nedostopen. Sam se torej zavzemam za varovanje in za zelo preudarno ravnanje s tem, kar še imamo.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Poročilo z 12. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Sprejeli tudi proračun za naslednje leto

Zadnja lanska ali decembrska seja Občinskega sveta Občine Trzin je bila sorazmerno kratka, čeprav je bilo na dnevnem redu kar 9 točk. Že pri obravnavi zapisnika prejšnje seje je občinski svetnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar želel, da v zapisnik zapišejo, da je na 11. redni seji OS predlagal višino deleža, ki ga za socialno pomoč na domu krije Občina. V zapisniku je bilo namreč zapisano le, da je predlagal prekinitev obravnave omenjene točke. Po krajši razpravi so udeleženci seje zapisnik vseeno potrdili, nato pa so se pri prvi točki dnevnega reda lotili druge obravnave predloga proračuna Občine za leto 2013. Župan g. Anton Peršak je ob tem pojasnil spremembe oz. popravke v predlogu, ki so jih vnesli po prvi obravnavi. Ker je šlo več ali manj za redaktorske popravke, edina večja sprememba je bila v postavki za gradnjo lope ob Habatovi ulici, je Občinski svet sprejel predlagani proračun za prihodnje leto, ob tem pa tudi načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2012 do 2015. V prihodnjem letu naj bi se v občinsko blagajno tako steklo 4.486.610 EUR, odhodki pa naj bi znašali 4.352.741 EUR. Tudi za naslednje leto ni predvideno zadolževanje Občine.

Sledila je redna točka vseh sej Občinskega sveta Pobude in vprašanja občinskih svetnikov. Jožico Valenčak (Lista za trajnostni razvoj Trzina) je zanimalo, kako je z obnovo vaškega vodnjaka ob Ulici pod gozdom, saj so že pred časom predlagali, da bi ga obnovili ob pomoči Heliosovega sklada za obnovo vodnjakov, zavzela se je tudi, da bi ob t.i. Mačkovem ali mrliškem znamenju ob Mengeški cesti postavili manjšo klop, saj je tam sorazmerno dosti sprehajalcev. Barbara Sršen (lista Trzin je naš dom) je povedala, da se je nanjo obrnilo več občanov v zvezi s pozivom, da naj občini odstopijo lastništvo nad zemljiščem, kjer ob Kidričevi cesti stoji zaklonišče. Občani predlagajo, da naj bi prej ocenili vrednost parcele, nato pa naj bi solastnikom v zameno za lastništvo znižali plačilo prispevkov za stavbna zemljišča v višini sorazmerne vrednosti njihovih lastniških deležev pri parceli, na kateri stoji zaklonišče. Župan je odgovoril, da Občina pravzaprav nima posebnega interesa, da bi postala lastnica tiste parcele, vendar zaklonišče vzdržuje. Ponudbo je poslala, ker verjetno nekaterim lastnikom lastništvo tiste parcele predstavlja breme (nekateri so se zaradi tega že obračali na Občino), dopise pa je Občina razpošiljala, ker je hkrati želela ugotoviti, če kdo od solastnikov nasprotuje temu, da bi podrli drevo, ki stoji na začetku parcele.

Občinskega svetnika Petra Pelana (lista Trzin je naš dom) je zanimalo, kako potekajo dela pri novem vrtcu in kdaj bo odprt, zanimalo pa ga je tudi, kako je z vrtinami, ki jih pri vrtcu vrtajo, da bi zagotovili geotermalno ogrevanje vrtca. Župan je zagotovil, da naj bi vrtec odprli spomladi, na kratko pa je pojasnil tudi, kako si zamišljajo ogrevanje vrtca z geotermalnimi viri, za kar so potrebna vrtanja. Isto vprašanje je zanimalo tudi svetnico Milico Erčulj (SDS), g. Pelan pa se je tudi zavzel, da bi svetniki pisne odgovore na svoja vprašanja v prihodnje prejemali še pred naslednjimi sejami OS.

Spet je največ vprašanj in pobud zastavil g. Romeo Podlogar, čeprav se je tokrat omejil le na 7 vprašanj. Med drugim je ponovil vprašanje, ali je bila toplotna izolacija in ureditev zunanosti Zadrúžnega doma upravičena, ocenil je tudi, da bi drogove za javno razsvetlavo lahko obnavljali ceneje, kot je to uredila Občina, še zlasti pa ga je zanimalo, ali z vprašanji in pobudami opozicije na Občini postopajo bolj diskriminatorno kot z vprašanji in pobudami drugih članov in članic Občinskega sveta. Ob tem je med drugim ocenil, da je Odsev vse bolj na županovi strani, zavzel pa se je, da bi vprašanja in pobude občinskih svetnikov objavljali tudi na občinski spletni strani. Glede ocen g. Podlogarja na čigavi strani je Odsev, naj povemo, da je praktično ves njegov prvi mandat na sejah Občinskega sveta trdil, da je Odsev županovo trobilo, tako da nas s to oceno ne preseneča, že v eni od prejšnjih števil pa sem pojasnjeval, zakaj vseh vprašanj in pobud g. Podlogarja v Odsevu ne objavljamo. V uredništvu Odseva pa bi bili seveda povsem zadovoljni, če bi vprašanja in pobude svetnikov objavljali kar na občinski spletni strani.

Glede cene in izbora izvajalcev posodabljanja drogov javne razsvetlave je na seji g. Podlogarju odgovorila tudi predstavnica občinskega Nadzornega sveta ga. Katarina Kadunc, ki je povedala, da je Nadzorni odbor med drugim natančneje preveril prav izbiro in naročanje posodabljanja drogov za javno razsvetlavo. Dejala je, da so ob pregledu dokumentacije delovanje občine na tem področju pozitivno ocenili, ob tem pa so vseeno dali nekaj priporočil za še boljše delovanje na tem področju. Občinski svetnik Ivan Novak (LDS) je pokomentiral plakate in listke po avtobusnih postajališčih in priporočil večji nadzor redarjev na tem področju, zmotila pa ga je tudi pripomba kamniškega župana, objavljena v Kamniških novicah, češ da je videl, kako na vlak v Trzinu ne vstopa ali izstopa noben potnik. Župan je očitno vlak opazoval v času, ko ni prometne konice, saj se zelo veliko Tr-

zincev vozi z vlakom, prav tako pa v Trzin na vlak prihajajo tudi občani drugih občin. Gospoda Novaka je tudi zanimalo, če so se z Železnico že začeli pogovarjati glede postaje in parkirišč ob njej. Občinska svetnica SDS-a Milica Erčulj pa je vprašala, kdo in zakaj je postavljala nove oznake naselja Trzin, saj so postavljene stran od občinskih meja in tudi znotraj poslovne cone. G. župan je pojasnil, da so te oznake postavljali predstavniki Direkcije za ceste, da pa je to, da oznak ob glavni cesti ni, za voznike ugodnejše, saj bi morali ob vstopu v naselje voziti počasneje, kazni za hitrejšo vožnjo so namreč v naseljih strožje. Občina je dolžna oznake postaviti ob vstopu v naselje, kjer imajo poleg tega, da obiskovalce seznanjajo s tem, v katerem kraju so, tudi nalogo, da upočasnijo promet. Svetnico go. Erčulj je zanimalo tudi, kdaj bo zgrajena kolesarska steza na območju med cono in Mlakami; župan je obljubil, da bo odgovor na to vprašanje dobila do naslednje seje.

Sledila je obravnava finančnega načrta glasila Odsev v letu 2012. Načrt je pojasnila svetovalka župana za finančne zadeve ga. Valentina Hvala. Pravzaprav v predlogu ni bistvenih sprememb, višina sredstev, ki so v tem letu namenjena Odsevu, je na ravni porabe v preteklih letih, čeprav je bila ta postavka v preteklosti že višja. Tudi cenik novinarskega dela in oglaševanja je ostal enak tistemu iz prejšnjih let.

Brez razprave, podobno kot v prejšnji obravnavi, je Občinski svet potrdil posodobljen odlok o turistični taksi v občini Trzin, da bi zagotovili boljši in bolj reden priliv sredstev v občinsko blagajno, pa so nato svetnice in svetniki potrdili tudi sklep o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in o vrednosti nezazidanih stavbnih zemljišč. Po novem povprečna gradbena cena za kvadratni meter neto tlorisne stanovanjske površine v občini Trzin znaša 1.040 EUR, povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč pa znašajo 67,60 EUR za kvadratni meter. V zvezi s tem sklepom je imel manjšo pripombo le svetnik liste Za zeleni Trzin g. Podlogar, drugi svetniki pa so sklep z večino glasov podprli. Prav tako niso imeli posebnih pomislekov glede sklepa o določanju vrednosti točke za izračun občinske takse v tem letu in tudi ne glede podaljšanja veljavnosti Stanovanjskega programa Občine Trzin, ki je veljal od leta 2002 do 2010.

Ob koncu decembrske seje so članice in člani Občinskega sveta za peto članico Komisije OS za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenovali Jožico Valenčak, Olgo Stopar so potrdili za namestnico člana Občinske volilne komisije, za članici Sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin pa so imenovali Valerijo Pozvek in Olgo Stopar.

Miro Štebe

Upihnili smo nekaj svečk

Ste se mogoče spomnili, da v tem obdobju v Trzinu praznujemo kar nekaj jubilejev? Seveda, 1. januarja 1999 je uradno začela delovati nova trzinska občina! Čas kar hitro teče! Smo zadovoljni s tistim, kar smo dosegli? Verjamem, da je bila odločitev za lastno pot takrat pravilna. Kdor se spomni takratnih razmer v skupni domači občini in naši krajevni skupnosti, mi bo verjetno pritrtil. Veliko smo v tem času dosegli, čeprav mogoče ne toliko, kot so nekateri pričakovali. Res, da se vedno da bolje, lahko pa bi bilo tudi slabše. Takrat so ravno gradili štiripasovno obvoznico mimo novega dela Trzina. Čeprav so ji nekateri nasprotovali, je krepko izboljšala prometne razmere v naselju, in škoda je, da so bili takrat nasprotniki toliko glasni, da niso zgradili tudi obvoznice še ob zgornjem delu Trzina. Takrat je bila država pripravljena zgraditi tudi vzporedno razbremenilno cesto za počasnejša delovna vozila, pa so predstavniki mlade občine v zanosu zagotavljali, da bo to hitreje in ceneje zgradila kar občina sama. Pa so se ušteli. Povezovalna cesta med cono in ostalim delom naselja je še vedno neporavnan dolg in še daleč smo od takratne zamisli, da bi od meje s sosednjo mengeško občino potekala mirnejša, lokalna cesta, nekakšna mestna ulica, čez stari del naselja po sedanji Mengeški in Ljubljanski ulici, čez novo naselje po Kidričevi cesti in nato naprej preko zdaj nepozidanega vmesnega območja in čez cono vse do meje z Mestno občino Ljubljana, ves tranzitni promet in dnevne migracije pa naj bi se naselju izognil po obvoznicah mimo obeh delov naselja. Ko smo takrat poslušali te načrte, so se nam zdeli lepi in na dosegu roke, zdaj pa so nekakšna fata morgana, ki se izmika in čaka na boljše čase.

Takrat so tekle priprave na gradnjo novega centra Trzina, na gradnjo soseske T3. Trzinci smo bili kar trd boj z investitorji, ki so želeli tja umestiti precej več stanovanj za trg, pozidali pa bi tudi območje vse do štiripasovne obvoznice, kjer pa so že stale trzinske hiše. Dosegli smo, da so znižali načrtovane bloke in da so občini namenili precej več prostora v centralnem objektu, ki smo mu kasneje dali ime Center Ivana Hribarja, soseske pa gradbinci iz takih in drugačnih razlogov še niso povsem dokončali in Trzinem se še zlasti kolca po večjem, sodobnejšem trgovskem centru, ki so ga tudi obljubljali. Trzin je pridobil precej več prebivalcev, nekaj časa smo bila občina z najhitrejšim naraščanjem števila prebivalcev, vseeno pa nismo dosegli števila 5.000, kar naj bi bil nekako pogoj za ustanovitev občine, za ekonomsko upravičenost nekaterih ustanov, od pošte do lekarne in bank pa tudi najrazličnejših lokalov. Čeprav teh meril Trzin ne dosega, je večino željenih ustanov in služb občina dobila. Zaradi strateške lege pa tudi zaradi moči podjetništva v industrijski coni imamo tam več bank, pošto, dobili smo tudi lekarno, zdravstveno ambulanto in svojo knjižnico, da o številnih gostinskih in drugih lokalih ne govorimo.

Poskrbljeno za najmlajše in starejše

Občina se je takoj lotila prepotrebne širitve osnovne šole in reševanje problemov predšolske vzgoje. Že več let smo ena redkih slovenskih občin, v kateri je za vse malčke iz naše občine zagotovljen prostor v vrtcu, pa tudi osnovna šola pokriva vse trzinske potrebe. Položaj na tem področju se bo letos še izboljšal, saj je občina lani začela graditi nov vrtec, ki bo kljub zapletom že letos pod svojo streho sprejel vse trzinske mačke, ki potrebujejo predšolsko varstvo in izobraževanje, to pa bo tudi sprostilo že opazno prostorsko stisko v osnovni šoli.

Prav tako kot za predšolske in šolske otroke je občina v zadnjem času dobro poskrbela za starejše občane, ki jih je v občini večji odstotek. Dobili smo nov dom za starostnike, za starejše Trzince pa je še zlasti privlačen Center dnevnih aktivnosti, ki je razvil res široko paleto dejavnosti in vanje vključuje vse več trzinskih upokojencev.

Bogato družabno življenje

Občina je spodbudila tudi zelo bogato in razvejano društveno dejavnost v Trzinu. Že prvo leto, ko je bila ustanovljena, je vzkliklo kar nekaj društev, od katerih jih večina še zdaj dokaj uspešno deluje, kasneje pa so se pojavila še nekatera nova društva, tako da je društvena dejavnost v občini zelo bogata. V njej lahko skoraj vsak najde kakšno interesno dejavnost po svojem okusu in željah. Društva in druge organizacije pripravljajo zelo veliko prireditev, tako da je tudi družabno življenje zelo pestro in tudi večina prireditev je na zavidljivo visoki ravni. Še zlasti Turistično društvo in Kulturno društvo pripravljata zelo veliko kulturnih in drugih dogodkov, tako da za tiste, ki prihajajo na te prireditve in se vključujejo v trzinsko družabno življenje, res težko rečemo, da se dolgočasijo.

Uspehi in dolgovi

Še bi lahko naštevali pridobitve naše občine, vsekakor pa moramo omeniti, da občina po najrazličnejših merilih sodi med najuspešnejše in tudi najbogatejše slovenske občine. V zadnjem času je prejela kar nekaj priznanj za urejenost in ekološko usmerjenost. Na vse to smo Trzinci lahko upravičeno ponosni, in vse to kaže, da je bila odločitev za trzinsko občino pravilna. Če se ozremo le na dosežke lanskega leta, pa lahko rečemo, da smo kljub vse bolj občutni gospodarski krizi lani imeli uspešno leto. Občini je uspelo izvesti več izboljšav na področju komunalne infrastrukture - posodobiti nekaj odsekov kanalizacije, vodovodnega omrežja in drugih vodov, asfaltirali so sprehajalno pot ob Pšati, uredili kolesarske steze in hodnike za pešce ob Kidričevi ulici in cesti Rašiške čete, poskrbeli za lepšo in predvsem energetsko varčno

fasado združnega doma in poskrbeli za celo vrsto drugih izboljšav življenja v naselju. Res je, da apetiti in pričakovanja naraščajo. Še naprej se vlečejo stari dolgovi: posodobitev kulturnega doma, nov gasilski dom in dom civilne zaščite, športna dvorana, v muzejsko hišo spremenjena Jefačenkova domačija, dokončanje pločnikov in posodabljanja Mengeške ceste, dokončanje športnega parka, ureditev pokopališča, obvoznica ob starejšem delu Trzina, povezovalna cesta med cono in ostalim naseljem, dodatni prometni dostopi v cono in iz nje, boljše prometne povezave z Ljubljano, še zlasti izgradnja drugega tira železniške proge, nova sodobnejša trgovina in še več drugih želja. Res je, da prav vse ni v pristojnosti občine, da je za nekatere stvari potrebno izpeljati zelo dolgotrajne postopke in da tudi ni denarja, da bi vse naredili naenkrat, vendar imajo nekateri dolgovi že kar dolgo brado, in upamo, da se bo, kljub nezavidljivim gospodarskim in tudi političnim razmeram, vseeno kaj premaknilo na boljše.

Ko ob koncu starega in začetku novega leta razmišljamo o doseženem in dolgovih, pa se moramo spomniti vsaj še dveh obletnic. Trzinska župnija je pred kratkim praznovala 38 let delovanja, ob koncu leta pa smo se nekateri tudi spomnili, da smo konec leta 1996 spet oživili naše glasilo Odsev. Prvo številko novega Odseva smo napisali med takratnimi božičnimi prazniki, prve številke pa so med ljudi prišle tik pred novim letom in prve dni po silvestrovem. Neskromno mislim, da je takratni predsednik sveta KS Tone Ipavec potegnil pravo potezo, ko se je odločil, da bo spodbudil

ponovno rojstvo Odseva in da je naš časopis odigral pomembno vlogo tako pri prizadevanjih za ustanovitev občine kot kasneje, ko je bilo treba v občino vdihniti življenje. Ko že pišemo o jubilejih, pa je tudi prav, da se spomnimo, da je drugi dan tega leta svoj osebni praznik praznoval tudi naš župan g. Anton Peršak. Prav je, da tudi njemu, kot vsem drugim jubilarom, o katerih smo pisali, čestitamo in zaželimo uspešno delovanje še naprej!

Miro Štebe

20 let župnijske karitas

Nekaj utrinkov iz življenja župnije Trzin v letu 2011

Najprej nekaj podatkov iz statistike za preteklo leto: krščenih je bilo samo 11 otrok (letno povprečje od leta 2000 dalje je 23,6). Cerkvenih pogrebov je bilo 13 (10 žensk, 3 moški), dva pogreba sta bila na Žalah, ostali v Mengšu. Cerkvene poroke so bile tri, najmanj v zadnjih letih (letno povprečje po 2000 je 5,5). Sprejeli smo darove za 390 svetih maš. Verouk obiskuje 140 otrok; njihovo število zadnja tri leta upada (185 - 148 - 140). Pri poučevanju verouka velikodušno pomaga več katehetov in katehetinj - laikov. Povprečno število obiskovalcev nedeljske maše na običajno nedeljo je bilo 220 (50 moških, 105 žensk, 65 otrok). Zelo dobro pa je obiskana domača stran trzinske župnije (9.500 obiskov v preteklem letu), ki obstaja že štiri leta in jo zgledno ureja Miha Bevk (<http://www.zupnija-trzin.rkc.si>). Na njej si lahko ogledate vse pomembne podatke o župniji, spremljate oznani in novice.

Župnijska cerkev je v preteklem letu pridobila novo, udobno spovednico in nov »božji grob«. V juniju smo začeli s temeljitejšo notranjo obnovo celotnega župnišča, ki gre počasi h koncu. Obnova je dokumentirana s fotografijami na spletni strani župnije. Zaradi obnove je nekoliko oteženo delo župnijske pisarne, ki začasno posluje v učilnici. Tudi začetek verouka se je iz istega razloga zamaknil za kakšen mesec. Farani z razumevanjem in z velikodušno podporo spremljajo obnovo, za kar jim velja iskrena zahvala.

Junija so v Mekinjah predstavili knjigo o pokojnih duhovnikih Pavletu in Štefanu Krtu, ki je dragocena zbirka fotografij in podatkov o delovanju župnika Pavleta v Trzinu in drugod. Knjiga je še na voljo. Ob koncu avgusta so trzinski in mengerski farani desetič poromali na Moličko planino. S sv. mašo so se spomnili pokojnih planincev in prijateljev. Dolga leta je bil pobudnik za takšno romanje župnik Pavle Krt. Zadnjo nedeljo v avgustu je župnija izkazala pozornost duhovnemu pomočniku dr. Bogdanu Dolencu, ki že enajsto leto pomaga v Trzinu.

Na prvo adventno nedeljo je župnijska Karitas praznovala dvajset let delovanja. Maša se je darovala za žive in pokojne dobrotnike in sodelavce župnijske Karitas. Na praznovanju se nam je pridružil tudi prejšnji župnik Jožef Tomšič, sedaj župnik v Zgornjem Tuhinju.

Veliko lepega in spodbudnega se dogaja v trzinski župniji. Mnogi tu najdejo duhovno domovino, oazo miru, duhovno okrepitev in spodbudo. K temu pripomorejo številne pridne in darežljive roke. Svoj čas, svoje sposobnosti in talente posvečajo temu, da je župnija živa. Upoštevajo tisto življenjsko modrost, ki pravi: »Če poseješ dobroto, iz nje zraste sreča.«

Bogdan Dolenc

Franci Kurent: Kultura danes ni več to, kar je bila včasih; kulturo je potrebno dihati in živeti

Mesec je zopet naokoli in čas je za nov pogovor s Francijem Kurentom. Tokrat je bilo govora o kulturi, saj se nam približuje 8. februar in s tem Prešernov dan, slovenski kulturni praznik. Ker Franci veliko da na kulturo, se nam je zdelo prav, da ga malo povprašamo o tem, kako je bilo s kulturo nekoč, in jo primerjamo z današnjo.

O kulturi

Kultura je skupek dosežkov in vrednot človeške družbe, rezultat človekovega delovanja in ustvarjanja. Je dejavnost, ki obsega področje človekovega umskega, še zlasti pa umetniškega ustvarjanja in udejstvovanja. Je pa tudi sposobnost človekovega obvladovanja splošno veljavnih načel, norm ter pravil pri vedenju in ravnanju.

Franci pravi, da mu kultura predstavlja vse, čeprav jo je sedaj bolj malo. Včasih so ji pripisovali večji pomen, še posebej zato, ker ni bilo televizije in s tem kulturnih oddaj na sporedu. Bili so samo dolgi zimski večeri, ki so si jih popestrili z različnimi igrami, ki so jih ustvarjali v gledališki skupini.

Njegovi začetki v kulturi

Sam je v gledališki skupini začel igrati leta 1959. Z mamo Rezko sta redno hodila na igre, ki so jih igrali Trzinci. Njegova mama je bila namreč, še prej, v bivši Jugoslaviji, odlična igralka, tako da bi lahko rekli, da je žilico in talent za igranje podedoval po njej. Pra-

vi, da ne bo nikoli pozabil, ko sta leta 1959, septembra meseca, z mamo na polju trgala koruzo, pa ju je tam obiskal pokojni Ivko Ručigaj. Spravilo koruze zdaj opravljajo kombajni, včasih pa so to delali z rokami, jo nato vozili domov s cizo, kjer so jo potem tudi ličkali. V tistih časih je to opravilo predstavljalo tudi neke vrste zabavo in druženje. Franci se še sedaj sprašuje, kako da je Ivko tistega dne točno vedel, kje sta. V roki je držal papirje in mu jih pomolil. Bila je vloga. Dejal mu je, da ga je njegova mama, Marjanca Ručigaj, izbrala za eno izmed vlog v igri in da je prepričana, da bo dober, saj je bila odlična igralka tudi njegova mama Rezka. Mama mu je rekla, naj vlogo sprejme, in že naslednji dan so se vsi igralci zbrali na bralnih vajah, ki so potekale v kulturnemu domu. Spominja se, da je imel takrat veliko tremo, in se mu je zelo zatikalo, vendar je trema čez čas splahnela. To je bil začetek njegovega odličnega igranja tudi v naslednjih letih.

Potek vaj

Igralci so takrat vaje za nastope imeli v garderobi kulturnega doma, ki je zdaj precej spremenjen. Med drugim so spremenili tudi ime doma in društva. Sprva se je imenoval Nepolitično društvo Trzin, nato Prosvetno društvo Trzin, okoli sedemdesetega leta pa so ime spremenili v Kud Franca Kotarja Trzin. Franci se spominja, da so bili, ko je začel pot trzinskega gledališčnika, težki časi, saj so večinoma igrali bolj pozimi. Poleti na predstave ni hodil nihče. S predstavami so začeli decembra, igrali pa so jih do velike noči, nekje do meseca marca. Ker je bilo pozimi mrzlo, so morali kuriti. Dve peči sta stali v dvorani, ena, malo večja, je bila spodaj v garderobi, na odru pa samo skromen gašperček. Danes za to poskrbijo s centralnim ogrevanjem.

Vaje so bile zaradi mraza dostikrat otežene. Še vedno se spominja, kako je pred neko igro ribal oder, pri tem pa mu je zaradi mraza zmrzovala cunjica. Pravi pa, da je bilo kljub temu dosti boljše vzdušje, kot je danes. Vendar vaje v domu še zdaleč niso bile dovolj. Vaditi je bilo treba tudi doma. Franci se je vse svoje vloge učil na glas. Sprva je to počel sam, kasneje pa mu je na pomoč velikokrat priskočila njegova hčerka Marina.

Kostumi in kulise

Kostume so dobili v mestnem gledališču v Ljubljani, vendar je bilo treba nekaj plačati za posojilo. Za kulise in njihovo poslikavo je skrbel Perne Andrej, ki je bil (in je še) naravni talent. Pomagali pa so mu mizarji Jože Kralj, Tone Košir, Francl... To so delali večinoma zastoj, saj ni šlo za denar in velike zasluge, ampak predvsem za zabavo in užitek. Po uspešno končanih igrah so šli po navadi v gostilno, najpogosteje k Matičku na kašne klobase in dobro vino. So pa tudi varčevali, da so zmeraj kupili kaj novega za v kulturni dom. Recimo nov reflektor ali pa kakšen rekvizit za sceno.

O vodstvu

Za začetke kulturnega udejstvovanja Trzincev je najbolj zaslužna Marjanca Ručigaj. Franci pravi, da je imela prav posebno žilico za režiranje in organizacijo vsega. Poročila se je na kmete, drugače pa je bila iz zelo izobražene družine Ziherl. Njen oče je bil načelnik železniške postaje v Trzinu, prav tako pa je bila visoko izobražena tudi njena mama. Marjanca se je z gledališko skupino začela ukvarjati kmalu po poroki in je to odlično opravljala vrsto let.

Za njo pa je prišel Anton Ipavec, ki je prej že režiral na Duplici v Kamniku. Njegova prva režija je bila *Ko bi padli oživali* (partizanska tematika), v Trzinu pa je bila prva Hči mestnega sodnika, kjer je Franci igral dokaj težko vlogo nekega Italijana.

Za oba režiserja Franci pravi, da sta bila silno dobra človeka z ogromnim smislom in talentom za režijo, da pa sta se razlikovala v pristopih do dela. Pri Marjanci so na bralnih vajah besedilo vadili toliko časa, dokler ga niso znali popolnoma na pamet, šele potem so šli na oder in vadili še gibanje. Pri Ipavcu so šli na oder že mnogo prej, kar z besedilom v eni roki. Oba prijema sta mu bila všeč, vendar za igranje ponavadi potrebuješ dve roki, s papirji v eni roki pa je bilo malo težje vaditi. Nato pa je Tone naenkrat odločno določil dan, do katerega morajo besedilo popolnoma obvladati, saj da jih noče več gledati s teksti v rokah. Takrat so resnično zagrabili in do naslednjic vsi znali na pamet čisto ves tekst.

Potem je prišel že pokojni Jože Štih, ki je bil prav tako odličen, je pa pripeljal malo drugačno, bolj sodobno tematiko. Sedaj ima vse to čez Ložar Peter, ki mu gre kar dobro od rok. Edino kar Franci pogrēša, so igre s staro ljudsko tematiko. To je večkrat tudi omenil, in nihče nima nič proti takim igram, vendar vedno pride na plano kakšna nova, bolj sodobna igra, in se po navadi odločijo za tako.

Ostali kulturniki

Za vse je bila najbolj zaslužna pokojna Marjanca Ručigaj ter pokojni Ivko Ručigaj. Od igralcev pa Perne (Ogrova) Mici in hčerka Irena, odlična igralka Lavrina Debeljak (sedaj Nemeč), Vehovec Jože in njegova žena Ela, Bendova Ivka, in še veliko drugih. Pri ličenju za predstave jim je pomagal pokojni Maks Furjan.

Na kulturo so veliko dali tudi njegovi sovaščani. Kdaj pa kdaj so si tudi izposodili kakšnega igralca iz Mengša, iz Stoba...

Francijeva prva vloga

Njegova prva vloga je bila v igri *Sirota* iz Lowooda, izpod peresa slavne pisateljice Charlotte Brontë. Pisateljica je najbolj uspela s knjigo *Jane Eyre* (1847), pri nas je izšla tudi pod naslovom *Sirota iz Lowooda*. Franci je imel takrat vlogo Johna Reeda, Janinega bratranca.

Sam je vedno dobival bolj zahtevne vloge, kar si je štel v veliko čast. Na svojo prvo igro se je pripravil tako dobro, da zna še danes odrecitirati nekaj stavkov.

Njemu najljubša vloga je bila, ko je v igri *Miklova Zala* igral janičarja Davorina. To vlogo mu je izbrala Marjanca Ručigaj, pri Ipavcu pa se mu je v spomin najbolj vtisnila čudovita vloga Komarja v Cankarjevih Hlapcih. To igro so igrali tudi v mestnem gledališču v Ljubljani, kjer je vlogo Komarja igral znani Polde Bibič. Franci je skromen, in se le redko pohvali, vendar se mu je po besedah občinstva zdelo, da se ne more reči, kdo od njiju je bil boljši.

Igra

Igre so trajale približno dve uri, včasih pa tudi več, odvisno kako urni so bili pri menjavi kulis na sceni. Včasih je bilo potrebno med predstavo narediti tudi kašen premor, vendar so se vedno trudili, da bi bili ti čim krajši.

Zelo pomembna je bila tudi šepetalka, ki jim je pomagala pri tekstu. Sam se nikoli ni zanašal nanjo, saj se je tekst vedno naučil v »piko«. Če pa je že prišlo do tega, da je kaj pozabil, pa se je z iznajdljivostjo in dobro improvizacijo vedno znašel. Pri tem je bilo pomembno, da je njegov tekst poznal tudi soigralec, saj se je tako potem znal primerno odzvati na improvizacije. Seveda je veljalo tudi obratno. Odigrali so igro do dve na leto.

Nesreča nikoli ne počiva

Med igranjem Miklove Zale se mu je pripetila nesreča. V igri sta z Miklovo Zalo hotela rešiti Mirka, ki je bil zaprt. Franci, kot janičar Davorin, je vedel, kje je skrit ključ, in ga je vzel. Takrat pa so nanj skočili Turki. Eden od soigralcev je bil tako zagret, da je malo zgrešil in ga je s turško sabljo resnično udaril po glavi. Franci se zdaj z nasmehom spominja, da se je soigralcu takrat kar malo zmešalo.

Pokojni Maks Furjan je nastalo brazgotino naličil, da se ne bi videla. Rekel mu je, da ni naredil popolnoma nič, če bo prišel na oder in se mu bodo vsi začeli smejati. Še vedno nekoliko omotičen je Franci vseeno šel na oder. V dvorani so vsi onemeli. Zavladala je smrtna tišina. Nato pa so začeli ploskati pri odprti sceni, tako da sta se morala s soigralcem kar sredi govora ustaviti in počakati ljudi, da so nehali ploskati.

Generalka kot najboljši kazalec

Včasih so predstave snemali na trakove in si jih potem predvajali. Tako so lahko videli, kakšni so bili in kaj morajo še izboljšati do naslednje predstave. Vendar Franci pravi, da je bila najboljši pokazatelj pravzaprav generalka. Če generalka ni uspela, je bila premiera naravnost čudovita, in to je vedno držalo kot pribito. V zdajšnjih časih pa je pogosta fraza gledališčnikov »zlomi si nogo«, kar pomeni, da naj vse poteka odlično, s tem pa si med seboj zaželijo tudi veliko sreče. Tako izgleda, da so v gledališču očitno privlačna ravno nasprotja od tistega, kar mora biti.

Brez cenzure ni šlo

Teksti za igre so bili več ali manj že napisani. Režiserji so si jih sposojali na različnih koncih, sami so jih le redko pisali. Režiser je dobil osnutek, kdaj pa kdaj pa je naredil tudi kakšne popravke in igro prilagodil glede igralcev in njihovih zmožnosti. Danes je vsaka igra dobra, po navadi so tiste z bolj sporno vsebino še bolj mamljive. Včasih pa so šle igre pred začetkom skozi cenzuro, ker so nekatere vsebovale preveč nabožnih izrazov, ki v tistem času

niso bili dovoljeni. Igre je cenzurirala Zveza kulturne skupnosti Domžale. Včasih so črtali samo določene besede in izraze, kdaj pa so prepovedali igrati kar celotno igro.

Spominja se, da so veliko besed črtali v igri Sirota iz Lowooda. Ni se smelo recimo reči: Jezus Marija! Ali pa bog nas obvarji!...

Te izraze so spet začeli uporabljati šele po letu 1988, ko sta predsednik Jože Smole in nadškof Alojzij Šuštar uradno voščila vesel božič, o čemer smo pisali že v decembrski številki.

Igro Henrik, gobavi vitez, pa so jim v celoti prepovedali igrati. Vemo, da je Jezus zdravil gobave ljudi, vendar je bilo to za tiste čase preveč sporno.

Gostovanja

Najboljša so bila gostovanja. Kulise so jim v druge konce peljali kar s kombijem, če ni bilo preveč zahtevne scene, pa so jo dobili tudi na samem gostovanju.

Na gostovanja pa niso hodili samo Trzinci. Tudi v naš kulturni dom so prišle gostovat druge skupine, na primer iz Domžal, Loke, Mengša, Ihana, Lukovice...

Franci pravi, da so jih drugje odlično sprejemali, lahko bi celo rekel, da so veljali za eno izmed boljših, če ne celo najboljših gledaliških skupin. Pravi, da je imel Trzin resnično dobre igralce. Igrali so tudi na prostem, in sicer v Škofji Loki s prečudovito igro Strast pod brestjo. Obiskovalcev se je vedno trlo, tudi če so pobirali nekaj vstopnine. Je pa res, da je kasnejši prihod televizije zmešal štrene. Igralci so zato kdaj pa kdaj zamudili na vajo, saj je bila ob uri vaj na sporedu kaka nadaljevanka ali pa šport. Spominja se, da so enkrat v Radomljah igrali neko igro in so se vsi spraševali, zakaj ni ljudi. Ljudje pa so doma pred televizijskimi zasloni gledali priljubljeno nadaljevanko Mestece Peyton.

Kultura kot obvezen predmet

Včasih so dali več na kulturo tudi v šoli. Oba njegova učitelja Janko in Metka Torelli sta veliko dala na kulturo, Janko je celo kdaj pa kdaj zrežiral kako igro.

V razredu iger niso igrali, pravi pa, da so jih igrali v razredu mame Rezke. Ko je hodila v šolo njegova mama, so ocenjevali obnašanje in manire učencev pri pouku. Če to ni bilo primerno, učenci niso izdelali razreda, četudi pri ostalih predmetih niso imeli težav.

O podmladku in njegovi prihodnosti

Pravi, da gre mlajši generaciji zelo dobro od rok, moti ga samo to, da so pozabili na stare ljudske igre. Sedaj je vse zelo moderno in novodobno, stare igre pa so šle na žalost v pozabo.

Ogledal si je tudi na nekaj sodobnih iger in pravi, da so mu zelo všeč. Pri igranju sodelujeta tudi njegovi vnukinji Manuela in Neža.

Nazadnje si je ogledal igro Pelikan ali otroci po naročilu, ki jo je igrala gledališka skupina iz Zaloga. Prav zanimivo mu je bilo gledati vlogo, ki jo je pred 25 leti igral tudi sam. Šele ko predstavo gledaš skozi oči gledalca, vidiš, kako težka je bila dejansko vloga in kako pomembno nalogo je imel takrat. Po končani predstavi je šel igralcu celo čestitat za uspešno opravljeno delo in mu povedal, da je nekoč to vlogo odigral tudi on.

Pri mladih bi najbolj pohvalil resnost pri igranju in to, da se tekst naučijo do zadnje pikice. Na splošno se mu zdi, da se kulturna prihodnost Trzina izboljšuje.

Sama sem mnenja, da se kulturi resnično splača posvečati, saj se vloženi trud vedno obrestuje. Mogoče na začetku ne zgloda tako, vendar starejši ko si, bolj ceniš vsa naučena in pridobljena znanja. Tudi jaz sem včasih nastopala v gledaliških skupinah, in povem vam, da sem od tega veliko odnesla. Naučila sem se sama skrbeti za svoje stvari, se držati urnika vaj in predstav in biti točna, kolegialnosti, potrpežljivosti, nastopanja brez treme (no, malo pozitivne ne škodi), predvsem pa timskega dela, ki mi na fakulteti pride zelo prav. Za vse pa kultura lahko pomeni tudi novo izkušnjo, nov pogled na naš vsakdan in na življenje. Prav kultura je v zgodovini Slovencev vedno odigrala pomembno vlogo, zato je prav, da ji tudi v Trzinu še naprej namenimo posebno vlogo.

Patricija Mušič

Avto ne sodi v športni park

Bralec nam je poslal fotografijo avtomobila, parkiranega v športnem parku v Mlakah. Avto tja zagotovo ne sodi. Četudi voznika ne zasači inšpektor, bi mu drugi obiskovalci športnega parka lahko pojasnili, da je avtomobil tam moteč in da so pred parkom urejani parkirni prostori, kjer je avtomobile mogoče varno pustiti. Navsezadnje pa se vsak, ki bi bil rad športnik, v park lahko poda tudi kar peš ali vsaj s kolesom.

Barbara Karba

Glasba je moje življenje

Barbara Karba je profesorica glasbenega pouka na OŠ Trzin. Je glasbenica s srcem, in učenci, ki jih poučuje, so ji poseben izziv, saj bi jim rada glasbo približala in jim pokazala, da je dostopna vsakemu, ki se potrudil. Rada bi jih, in to uspešno tudi počne, spodbudila, da bi predmet vzljubili, pa ne samo prepevanje, ampak tudi teorijo, ki jo povezuje s slovenščino in angleščino. Pripravljena je kadarkoli pomagati učencem pri njihovem delu na glasbenem področju. Tako je lani spodbudila učenko Niko Manevski, ki je sedaj na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani in je že pevsko in igralsko nastopila v filmu. Njene spodbude so bili deležni tudi številni drugi učenci, ki se zdaj učijo v glasbenih šolah in pojejo pri pevskih zborih ali celo solo.

Ko smo za mnenje o profesorici glasbe vprašali tudi učence OŠ Trzin, sta nam učenki Katja in Hana povedali, da je profesorica zelo stroga. Zahteva veliko, in to ne samo praktično petje, ampak tudi teorijo. Zelo pomembno se ji zdi nacionalno preverjanje znanja v državi. Drugače je »ful-fajn«, saj zna zaigrati katerokoli skladbo si zaželi, ve, kdaj se učenci šalijo in se zna tudi sama pošaliti z učenci in vzpodbuditi pozitivno vzdušje v razredu. Nikoli ne zamuja v razred in je vedno točna, kjerkoli in kadarkoli se dogovorijo. Vedno naredi vse, kar obljubi. Veliko jih je naučila in jih vedno spodbuja k sodelovanju pri pouku. Takšno mnenje učencev je zares veliko vredno.

Za boljšo predstavitev bralcem pa smo tudi profesorici sami postavili nekaj vprašanj:

Od kod ste doma?

Sem iz Prekmurja iz Lendave, sedaj pa že vrsto let živim v Ljubljani.

Kako ste prišli v OŠ Trzin?

Želela sem poučevati v osnovni šoli. Po naključju mi je sošolka iz glasbene akademije povedala za pristo mesto v OŠ Trzin. Prišla sem na pogovor in po predstavitvi svojega dela sem bila sprejeta. Z mojim delom na šoli so zadovoljni, sama pa tudi, saj so mi ponudili pogoje, ki so boljši kot na večini šol v Ljubljani.

Koliko časa ste že na OŠ Trzin?

Na OŠ Trzin sem že četrto šolsko leto.

Kako sodelujete z učenci?

Učenci me imajo radi in iščejo stik z menoj, me nagovarjajo in želijo nasvete, kar mi je v veliko zadovoljstvo.

Kdaj ste se odločili za poklic učiteljice, za študij glasbe in zakaj?

Odločila sem se že v 6. razredu OŠ, za kar me je spodbudila učiteljica slovenščine po mojem suverenem govornem nastopu. Rada sem imela glasbo, še posebej klavir. Tako sem se vpisala na Srednjo glasbeno in baletno šolo v Mariboru in nadaljevala študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer sem pridobila naziv profesorice glasbe.

Kako je biti glasbena pedagoginja na OŠ?

Lepo! Moje delo je zelo kreativno, veliko se ukvarjam z glasbo in delam z učenci, obenem pa je delo naporno, kot delo vsakega profesorja. Moram vzpodbuditi motivacijo pri učencih, kar ni lahko, je pa v toliko večje zadovoljstvo, ko mi to uspe.

To je zelo zanimiv predmet. Zakaj?

Zanimiv je zato, ker je prepleten z zgodovino, geografijo pa tudi z naravoslovnimi predmeti, kot sta matematika in fizika, ko go-

vorimo o nihanju strune. Medpredmetne povezave so tudi pri slovenščini, angleščini in gospodinjstvu, ko se učimo o začetkih glasbe na Kitajskem in v Indiji.

Sodelujete tudi z drugimi profesorji?

Timsko delo je nujno, če hočemo uspeti. Najtesnejši stik imam s profesorico likovnega pouka Vesno Rakef, ki je »kriva« za vse lepe scene na nastopih, in z učiteljico razrednega pouka Boženo Opara, s katero sodelujeva na nastopih. Moram povedati, da so na OŠ Trzin vsi učitelji in vodstvo šole pripravljeni sodelovati, so izjemni sodelavci in zato je energija za delo na šoli prava.

Vodite šolski pevski zbor in pevske krožke. Katere?

Imamo dva pevška zbora, ki redno sodelujeta na nastopih, in še enega mladinskega, ki nastopa občasno. Na šoli pa izvajamo tudi izbirni predmet Glasbena dela, ki ga obiskuje kar nekaj učencev osmega razreda.

Kako združujete delo v šoli, občolske dejavnosti in družino?

Preprosto... Medtem ko kuham, poslušam glasbo, saj je glasba moj zrak. Napisala sem tudi nekaj pesmic, jih uglasbila in predstavila na nastopih z učenci. Svoje delo imam rada, zato mi nič ni težko.

Kako naprej in do kdaj?

Upam, da še dolgo in čim bolj uspešno. Želim si, da bi glasbo učencem predstavila v širšem kontekstu, ne samo slovensko in evropsko, ampak svetovno – multikulturno. To je moje delo in moj cilj.

Tudi zaradi takih profesorjev je trzinska OŠ uspešna. V naslednjih številkah bomo predstavili še druge pedagoge OŠ Trzin.

**Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK**

Opravičilo

V decembrski številki Odseva je pri članku o podelitvi priznanj za urejenost kraja izpadel del teksta. Nagrajenki gospe Zvonki Žnidaršič se iskreno opravičujemo in zdaj objavljamo izpadli del besedila:

Na Ljubljanski cesti 15 ima lastnica gospa Zvonka Žnidaršič vse brezhibno urejeno, prav posebno pa izstopa vedno lepo obdelan gartelc.

Uredništvo Odseva

Kulturoskop

Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	VSTOP	KJE?
Sobota, 21.1.2012, ob 17.00 uri	SNEŽNA KRALJICA KUD Franca Kotarja Trzin, DS Miki Miška	<i>otroška predstava/pravljica</i>	3,00 € otroci/5,00 € odrasli	Kulturni dom Trzin
Nedelja, 22.1.2012, ob 17.00 uri	SNEŽNA KRALJICA KUD Franca Kotarja Trzin, DS Miki Miška	<i>otroška predstava/pravljica</i>	3,00 € otroci/5,00 € odrasli	Kulturni dom Trzin
Torek, 24.1.2012, ob 20.00 uri	KENIJA Darja Tadič	potopisno predavanje	2,00 € za imetnike abonmajskih kartic prost vstop!	Kulturni dom Trzin
Petek, 27.1.2012, ob 17.00 uri	SNEŽNA KRALJICA KUD Franca Kotarja Trzin, DS Miki Miška	<i>otroška predstava/pravljica</i>	3,00 € otroci/5,00 € odrasli	Kulturni dom Trzin
sobota, 4.2.2012, ob 20.00 uri	SNUBAČ, MEDVED KD Slomšek Slovenska Bistrica	<i>2 drami enodejanki</i> Finalisti Linhartovega srečanja 2011!	8,00 € za abonma, izven in konto!	Kulturni dom Trzin
sobota, 18.2.2012, od 15.00-18.00	Retorika in javno nastopanje KUD Franca Kotarja Trzin	<i>tečaj (1.)</i>	celoten tečaj/6 srečanj: 50,00 € Prijave do 17.2.2012.	Dvorana Marjance Ručigaj
torek, 28.2.2012, ob 20.00 uri	INDONEZIJA IN ZAHODNA PAPUA Darja Tadič	potopisno predavanje	2,00 € za imetnike abonmajskih kartic prost vstop!	Kulturni dom Trzin
sobota, 25.2.2012, 15.00-18.00	Retorika in javno nastopanje KUD Franca Kotarja Trzin	<i>tečaj (2.)</i>	celoten tečaj/6 srečanj: 50,00 € prijave do 17.2.2012.	Dvorana Marjance Ručigaj

Rezervacija vstopnic za predstave in prijava na tečaj »Retorika in javno nastopanje« je možna preko spletnega naslova kud.franc.kotar@gmail.com.

BC

Govori se

... da sta Romek in Julka - zadnja dva primerka kulturnih golo-
bov – do reber razpadla kar nekaj časa ležala na okenski polici
kulturnega doma. V opomin, kako lačna je kultura.

... da bodo garderobo trzinskih igralcev prevetrili ekologi. Mar
to pomeni, da jih bomo na odru gledali gole?

... da domači gledališčniki ne znajo ugoditi želji nekaterih, ki
se jim kolca po komediji. Pa vas jaz vprašam: Ali mama kuha
kosilo, če na kosilo nihče ne pride?

... da se zna vneti borba za to, komu bo pripadla organizacija
kulturnega praznika – kulturnikom ali upokojevcem? Prvi go-
vorijo hitreje, drugi znajo spustiti iz sebe višje tone. Tekma bo
huda, a kulturna.

... da vam odslej niti ne bo treba na poletni dopust, saj si ga bo-
ste v taki krizi lahko privoščili le še v obliki ogleda fotografij iz
eksotičnih krajev in poslušali, kako se je imel fino nekdo drug.

... da so stene v dvorani popokale od začudenja, ko je bila

januarska abonmajska predstava prvič v zgodovini gostujočih
predstav skoraj razprodana. Če je bilo tako zavoljo znanega
imena, je kulturni mošnjiček premalo poln, da bi se zgodovinski
dogodek zabeležil še kdaj.

... da bodo v Trzinu organizirane delavnice čaranja, kjer se
boste učili, kako imeti dobro prireditev za malo denarja. Ude-
ležba bo za vse petičneže, ki menijo, da občinske prireditve
niso na nivoju, obvezna! Fakultativno bo organiziran enosmer-
ni izlet v prestolnico.

... da nekateri zagate pri organizaciji rešujejo z »outsourcin-
gom«. No, tudi to je način, dokler od te tujke ne ostanejo le še
prve tri črke.

... da je bolje, da pospravite metle, ker vam jih kane ukrasti
kaka trzinska čarovnica. Še prej pa pometite pred svojim pra-
gom.

»Flavze« izvohal
vaša Francka

Tudi letos nadvse uspešna Skirca Borisa Paternosta

Strelsko društvo Trzin je tudi letos prvi konec tedna v novem letu pripravilo tradicionalno, že 16. strelsko tekmovanje v spomin na pred 17 leti tragično preminulega člana društva Borisa Paternosta. Tekmovanje si je v preteklih letih pridobilo lep ugled in že več kot desetletje se ga radi udeležujejo najboljši strelci iz Slovenije in sosednjih držav, tako da gre pravzaprav za največje tovrstno tekmovanje v Sloveniji. Letos, 7. in 8. januarja, je tako v športnem centru TAUBI potekalo izbirno državno in mednarodno strelsko tekmovanje. Na njem je sodelovalo preko 360 tekmovalcev, med drugimi pa so bili prijavljeni vsi najboljši slovenski strelci in strelke. Že kar po tradiciji je bil med njimi tudi večkratni olimpijec, olimpijski, svetovni in evropski prvak, dvakrat športnik leta, Rajmond Debevec. Nastopil pa je tudi štirikratni olimpijec na para olimpijskih igrah Franc Pinter, ki zadnja leta trenira pod vodstvom našega sokrajana Aleša Kosmača. Na OI je v streljanju dosegel 4 medalje, in sicer tri srebrne in eno bronasto. Je evropski in svetovni prvak in rekorder ter ima iz teh prvenstev trinajst medalj. Nastopili so še strelke in strelci iz Hrvaške, Bosne, Srbije, ki jo je zastopal tudi njihov državni prvak Damir Mikec. Nastopila je tudi strelka iz Salvadorja Perez Carballo Melissa, ki je sedaj poročena prav s srbskim prvakom Mikcem, nastopala pa je pod zastavo Salvadorja. Torej je tokratna Trzinska Skirca dobila že svetovne razsežnosti.

Organizatorji, članice in člani strelskega društva so tekmovanje organizirali brezhibno, z izjemnim entuzijazmom in veliko prostovoljnega dela. Tekmovalci so streljali na digitalne tarče, ki so jih pripeljali iz Zagreba. Vse je potekalo odlično in strelke ter strelci so bili s pogoji izredno zadovoljni. Zadovoljen je bil tudi selektor slovenske reprezentance Lojze Mikulič in selektorka reprezentance za para OI Polonca Sladič. Selektor je povedal, da če bo po sreči, bomo poleg Rajmonda Debevca dobili še dva

olimpijca. Izkazati se bosta morala na evropski tekmi in tam doseči čim boljši rezultat. To sta Moičević Željko in Markoja Robert. Tudi Trzinci smo imeli svoje tekmovalce, med katerimi je bil najboljši Jernej Adlešič, ki je bil v soboto na izbirnem tekmovanju odličen peti, v nedeljo na mednarodnem tekmovanju pa odličen deseti z dosežkom 586 krogov. Tekmo sta si ogledala tudi župan občine Trzin gospod Tone Peršak in predsednik športne Strelske zveze Slovenije gospod Igor Rakuša.

Najboljši rezultati tekmovanja:

Zračna puška 10 m invalidi:

1. Tiršek Gorazd 596 kr.
2. Pevec Veselka 596 kr.
3. Pavlin Damjan 594 kr.
4. Pintar Franc 588 kr.
5. Rupar Dušan 563 kr.

Zapisati moram, da so prvi trije nastopali z naslonom za puško, ostala dva pa brez naslona.

V nedeljo, 08. 01. 2012, pa so bili na mednarodnem tekmovanju doseženi naslednji rezultati:

Zračna pištola 10 m ženski finale:

1. Pervan Vladka Hrvaška 475 kr.
2. Dobravec Petra Slovenija 471,8 kr.
3. Pereglin Valentina Hrvaška 471,4 kr.

Zračna pištola 10m moški finale:

1. Mikec Damir Srbija 684 kr.

2. Kristo Ante Hrvaška	672,7 kr.
3. Ciglarič Aleksander Slovenija	672,3 kr.

Zračna puška 10 m ženski finale:

1. Perc Tanja Hrvaška	499 kr.
2. Pejčič Snežana Hrvaška	496,9 kr.
3. Kobilšek Maja Hrvaška	496,7 kr.
4. Perez Karballo Melissa Salvador	495 kr.
8. Juvan Nika Slovenija	491 kr.

Zračna puška 10 m moški finale:

1. Stevanovič Milutin Srbija	699 kr.
2. Moičevič Željko Slovenija	697 kr.
3. Šumak Jan Slovenija	694 kr.

Zračna pištola 10 m mešano finale:

1. Mikec Damir Srbija	103 kr.
2. Ciglarič Aleksander Slovenija	99 kr.
3. Kristo Ante Hrvaška	98 kr.

Zračna puška 10 m mešano finale:

1. Perc Tanja Hrvaška	103,8 kr.
2. Stevanovič Milutin Srbija	103,1 kr.
3. Šumak Jan Slovenija	103,0 kr.

Predsednica strelskega kluba Trzin Andreja Gorjup je povedala, da so vse organizirali z relativno malo sredstvi in da je nekaj prispevala Občina Trzin, nekaj pa so dodali donatorji. Tekmo si je

ogledalo precejšnje število gledalcev. Vstop je bil prost, da bi čim večjemu številu gledalcev približali ta privlačni šport z izredno kulturnimi in umirjenimi tekmovalci.

Največja zahvala za izvrstno izvedbo gre članom strelskega društva Trzin, ki so spet dokazali, da se da v Trzinu narediti marsikaj, če stopimo skupaj in sodelujemo.

Tekst in foto:
Zmagor Knuplež – ZMAK

Učenje za življenje in dedek Mraz v Centru za socialno delo Domžale

Center za socialno delo Domžale izvaja program socialnega učenja, ki so ga poimenovali »Učenje za življenje«. Glavni cilji programa so okrepiti samozavest in pozitivno samopodobo otrok, nudenje opore, pomagati izboljšati učni uspeh in pridobiti delovne navade za samostojnejše delo. Pomagamo jim odkriti njihova interesna področja, jih usmeriti v priložnosti dejavnosti, jim omogočiti čim več pozitivnih izkušenj preživljanja prostega časa in jim pomagati osvojiti katero od socialnih veščin, pomembnih za samostojno življenje in delo. Omenjeno dosegamo z individualnim delom prostovoljcev s posameznimi otroki, organiziramo pa tudi skupinska srečanja za otroke in mladostnike v obliki ustvarjalnih delavnic, izletov, pohodov in iger.

Tako je bilo tudi v letu 2011. Otroke, vključene v projekt, smo v zimskem času povabili na drsanje v Športni park Domžale. V toplejših dneh smo se odpravili v naravo, in sicer na krajši izlet na Krumperk, ter obiskali živalski vrt v Ljubljani. Organizirali smo tudi raznovrstne ustvarjalne delavnice. Med drugim tudi delavnico na temo recikliranja, kjer smo izdelovali izdelke iz odpadnega materiala. Otrokom smo omogočili tudi ogled predstave o mali morski deklici in si ogledali risani film Rio v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale. V predbožičnem času smo skupaj izdelovali novoletne voščilnice in raznovrstne okraske. Ob zaključku leta pa smo organizirali še obdarovanje otrok. Tako otroke kot tudi njihove starše je najprej razveselila skupina učencev iz OŠ Domžale s pestrim glasbeno-zabavnim programom. Nato pa so otroci v svojo sredo poklicali dedka Mraza. Stisk roke in njegove tople besede ter lepe želje so bila dodatna popotnica vsakemu izmed otrok. Dedek Mraz je otrokom razdelil prelepa darila in jim ob koncu leta pričaral širok nasmeh na obraz.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem našim donatorjem, ki so nam omogočili, da smo razveselili in obdarili več deset otrok,

in učencem OŠ Domžal za izvrsten glasbeno-zabavni program. Zahvaljujemo se: Spar Slovenija d.o.o., Mladinska knjiga Založba d.d., Ljubljanske mlekarne, Ilirija d.d., Moko d.o.o., Radio Hit, Omicron d.o.o., Poslovni sistem Mercator d.d., Tosama d.d., Kraš d.d.. Še posebej bi se radi zahvalili Študentskemu Klubu Domžale, ki nas vsako leto razveseli z nakupom igračk za naše otroke in mladostnike iz lastnih sredstev. Velika zahvala gre tudi LEO Clubu Domžale, ki je denar, zbran z dobrodelno stojnico in prodajo ročno izdelanih čestitk, namenil nakupu daril za vse obdarjene otroke.

V novem letu 2012 želimo vsem obilo sreče, zdravja, uspehov in zadovoljstva!

Center za socialno delo Domžale

Tina Dokl

Snežna kraljica

Ko ljubezen raztopi drobec ogledala v očesu

Dramska skupina Miki Miška je 18. decembra premierno uprizorila Snežno kraljico, svojo tretjo predstavo v preteklem letu. 19 igralcev je spretno kmarilo gledališko barko in s premierno predstavo po besedilu Hansa Christiana Andersena, katerega je režiser Nejc Lisjak tudi priredil in dramatisiral, navdušila občinstvo.

Zgodba, v kateri je Snežna kraljica princesa teme, je zgodba o prijateljstvu in ljubezni. Snežna kraljica ima v lasti razbito ogledalo, katerega koščki, razsejani po celem svetu, v ljudeh klijajo zlobo. In tudi Kaj, ko mu košček ogledala pade v oko, postane drugačen, Gerde nima več rad. Ko ga ugrabi Snežna kraljica, se zdi, da mu ni več pomoči. A Gerdo ljubezen žene v iskanje Kaja, na poti pa je izpostavljena številnim preizkušnjam. Snežna kraljica Kaja s svojim poljubom otopi in zaslužni, da ji nazaj sestavi ogledalo. Gerdi pomagajo Poletna, Pomladna in Jesenska kraljica, sestre Snežne kraljice, ki bi v primeru, da Kaju uspe sestaviti ogledalo, ostale brez svojega letnega časa, zima pa bi trajala dvanajst mesecev v letu. Gerda najde Kaja in s svojimi solzami stopi zadnji manjkajoči košček razbitega ogledala v Kajevo oko. Kaj postane stari Kaj, dober in ljubezljiv.

Snežno kraljico je več kot odlično odigrala Nina Goropečnik, v izpostavljenih vlogah Pomladne in Jesenske kraljice pa sta svoj nesporni talent pokazali tudi mladi, a izkušeni igralki Nina Novak Božič in Aleksandra Kmetič. Igralski debi v vidnejši vlogi je tokrat doživela Veronika Weixler, ki je s svojo pojavnostjo lika prepričala ter s tem pokazala tudi znanje, ki ga je osvojila na poletnih gledaliških delavnicah v Izoli. Sveža sprememba v predstavi so bili

tudi fantovski obrazi, ki smo jih v preteklosti velikokrat pogrešali. Anže Zupanc in Silvo Komatar zaradi izbire besedila tokrat nista mogla prevzeti vodilnih vlog, upajmo pa, da jima Lisjak v prihodnosti nameniti tudi kakšno glavno vlogo. Naj še omenim »starejši« kader predstave: v vlogi babice je nastopila Ada Lovše Mušič, ki se po več letih premora tako ponovno vrača na njej dobro znane odrske deske. Ada je z milostjo in galantnostjo babice pritegnila gledalce v zgodbo, v kateri so vsi vidno uživali.

Če ste predstavo zamudili, preglejte »kulturoskop«, kdaj bo Snežna kraljica na sporedu v prihodnjih dneh. Do takrat pa - pazite se drobcev ogledala v očesu in ohranite v sebi človeško dobroto.

Brigita Crljenič

Trženje oglasnega prostora v glasilu Odsev:

 grafex agencija

t: 041 617 927

Napovednik TD Kanja:

31. 1. 2012 ob 18. uri bo v avli CIH otvoritev razstave slik in izdelkov udeležencev umetniških delavnic TD Kanja Trzin v letih 2010 in 2011. Razstava bo tudi prodajna, izkupiček od prodaje pa bodo avtorji in društvo namenili v dobrodelne namene.

18. 2. 2012 bo TD Kanja spet pripravilo že tradicionalni Pustni karneval po Trzinu.

Ob 21. obletnici samostojnosti in enotnosti

Kot vsako leto je Občina Trzin tudi letos v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti v kulturnem domu pripravila proslavo. V kulturnem programu, ki sta ga povezovala Mirjam in Rok, so nastopili učenci glasbene šole Lartko iz Trzina, recitatorka Ada Lovše Mušič in ženska vokalna skupina s kočevsko-ribniškega območja Vocabella. Slavnostni govornik, župan Občine Trzin g. Anton Peršak, je spomnil na dogajanja pred 21 leti, ki so pripeljala do referendumu in razglasitve samostojnosti Republike Slovenije. Orisal je takratno odločenost in pogum naših ljudi pa tudi upravičenost takratne odločitve. Spregovoril je tudi o tem, kako je Slovenija postala članica Evropske skupnosti in se kritično ozrl tudi na sedanje razmere v državi. K slovesnosti večera je prav gotovo prispeval orkester Glasbene šole Lartko, ki deluje šele dve leti, vendar so mladi glasbenik vrhunsko odigrali dve Bachovi skladbi

in venček zimskih melodij. Člani orkestra pa so nato nastopali še posamično ali v skupinah in dokazali, da med učenci glasbene šole raste cela vrsta odličnih in perspektivnih mladih glasbenikov, ki bodo v prihodnjih letih zagotovo pritegnili pozornost tudi širše slovenske javnosti. Ada Lovše Mušič je recitala pesmi vse bolj popularnega pesnika, slikarja in fotografa iz Dragomlja Janeza Medveška, pevke, članice skupine Vocabella, pa so s svojimi svetlimi dekliškimi glasovi večeru pridale veselo prednovoletni pridih. Veselo razpoloženje se je nadaljevalo tudi po končanih nastopih, saj so že po običaju dvorano spremenili v velik družabni prostor, v katerem so udeleženci proslave ob najrazličnejših dobrotah in dobri kapljici in prijetnem klepetu s soobčani vztrajali še pozno v predpraznični večer.

Miro Štebe

Center aktivnosti Trzin je praznoval prvi rojstni dan

Lansko leto je Miklavž v Trzin poleg daril pridnim otrokom prinesel tudi darilo starejšim občanom Trzina, in sicer Center aktivnosti Trzin. Ravno 6. decembra 2010 smo v Centru začeli pripravljati različne dejavnosti, ki so do danes že dobro utečene in obiskane. Ob prvi obletnici delovanja Centra smo tako v začetku decembra povabili vse članice in člane na veselo praznovanje. Najprej nam je gospa Biserka Čičerov, ki skupaj z možem in prijatelji rada raziskuje dežele sveta, pripravila zanimivo potopisno predavanje o Islandiji. Z zanimanjem ji je prisluhnila vsa zbrana družba, ki je popolnoma napolnila večnamenski prostor enote Doma po-

čitka Mengeš v Trzinu. Ko je gospa Biserka odgovorila na vsa radovedna vprašanja poslušalcev, smo se vsi skupaj preselili v jedilnico. Tam se je praznovanje nadaljevalo ob zlahetni kapljici in raznovrstnih prigrizkih, katere je pripravila kuharska ekipa Doma počitka Mengeš. Seveda ni manjkala niti velika torta, s katero smo se posladkali ob prvem rojstnem dnevu Centra. Želimo, da Center aktivnosti Trzin še naprej (p)ostaja center druženja, učenja in aktivnosti.

Katarina Pezdirc
Center aktivnosti Trzin

Zapojmo in zaigramo skupaj

Društvo prijateljev mladine Trzin je v okviru Veselega decembra 2011 izpeljalo skupaj z OŠ Trzin že 7. leto zapored nadvse uspešni novoletni koncert »Zapojmo in zaigramo skupaj«, ki je bil v torek, 13. 12. 2011, v telovadnici OŠ Trzin.

Bogat program, v katerem so nastopali otroci, stari 5-6 let iz Vrtca Palčica, otroški pevski zbor CICI, mladinski pevski zbor iz OŠ Trzin, pevski zbor Žerjavčki, folklorna skupina, Glasbena šola Lartko iz Trzina, Baletna šole Balerina iz Mengša in posamezniki - instrumentalisti, solopevci in plesalci, je privabil preko 150 gledalcev. Simpatična povezovalca iz OŠ Trzin pa sta vsako še tako majceno tremo pregnala s povezovalnim besedilom.

Koncert je resnično uspel tako, kot smo si lahko samo želeli. V uri in pol se je prepletala tako slovenska kot tuja glasba. Izjemno je bilo sodelovanje tako mlajših kot starejših nastopajočih, kar so dokazali v zadnji točki koncerta, ko so se vsi skupaj zbrali na odru in zapeli skupno pesem Matije Tomca, Zima.

V imenu DPM Trzin se iskreno zahvaljujem vsem in vsakemu posebej, ki je kakorkoli pomagal pri organizacijski in vsebinski izvedbi tega koncerta.

Posebna zahvala gre tudi gostilni Narobe iz Trzina, slaščičarni Jurček iz Depale vasi, podjetju Medex, ki so nam omogočili pogostitev vseh nastopajočih, in podjetju Aktiva skupina iz Trzina za tisk programov koncerta.

**Predsednica DPM Trzin
Mateja Chvatal**

Mladi so pričarali predpraznično vzdušje

Tradicionalni božično – novoletni koncert Zapojmi in zaigramo v OŠ Trzin je obiskal tudi sodelavec Odseva in o tem napisal krajše poročilo, ki ga objavljamo in tako po svoje prispevamo k celovitejši informaciji o prirčnem dogodku, ki bi si res zaslužil več pozornosti.

Kot vsako leto je tudi v letu 2011 Društvo prijateljev mladine v sodelovanju z vodstvom šole in učenci pripravilo tradicionalni božično – novoletni koncert v OŠ Trzin. Učenci so se tudi tokrat zelo izkazali, saj so prireditev pripravili praktično sami. Sami so pripravili scenarij, okrasili dvorano in povabili zunanje sodelujoče. Letos so povabili člane folklorne skupine Trzinka, pevski zbor Žerjavčki, pevski zbor Vrtca Trzin in Niko Manevski, njihovo bi-

všo sošolko, ki je igrala in pela v filmu MI GREMO PO SVOJE, in se vedno rada udeleži prireditev, kot pravi, na svoji šoli. V Trzinu se vidi odlično medgeneracijsko sodelovanje, ki ga spodbujajo tudi učenci OŠ Trzin. Prostovoljni prispevki, ki jih zberejo, gredo društvu prijateljev mladine, ki ves denar vrne pomoči potrebnim učencem OŠ Trzin.

Letos so nastopali:

Orkester glasbene šole Lartko, ki mu je dirigirala ravnateljica glasbene šole gospa Monika Debelič, člani orkestra pa so vsi učenci OŠ Trzin. Vrtec je predstavljala skupina JEŽKI, ki sta jih vodili Mateja Stražar in Anja Šarec, ter skupina MRAVLJICE, ki sta jo vodili Natalija Simona Črnivec in Suzana Cviljič.

Venček zimskih sta zaigrali flavtistki Anamarija Hribar, Zarja Dremel, na klarinet je piskala Liza Gregorc, strune na kitari je ubiral Žan Guček.

Balet Zimska pravljica so zaplesali otroci Baletne šole BALERINA Mengeš, Simon Vrbec, Vid Retelj in Ana Kračman pa so s harmonikami izpovedali svoje melodično sporočilo.

CICI zbor je pod vodstvom zborovodkinje Božene Opara zapel pesmici Sneženi mož in Bela pesmica, Brina Markovič, Manca Rakun, Darja Dremel pa so predbožično vzdušje pričarale z izvedbo skladbe F. Gruberja – Sveta noč.

Tudi recitacija ni izostala. Nina Dimc in Klara Kastelic sta recitirali pesmico Daneta Zajca – Vrata.

Otroški pevski zbor je pod vodstvom zborovodkinje Barbare Karba zapel pesmici Tisoč iskrin in Smrečica.

Manjkali niso niti športni plesi, ki sta jih predstavila plesalca Barbara Šernek in Patrik Gjerek. Njunemu nastopu res lahko rečemo lepota gibanja.

Kot sem že omenil, je nastopila tudi Nika Manevski, ki je zapela skladbo Rox – I Don't Believe.

Kot se za zimski čas sposobi, pa je duet harmonik Živa Mesar in Nika Brajkovič zaigral še Sankaško polko.

Nato pa so na vrsto v duhu dobrega medgeneracijskega sodelovanja nastopili tudi starejši: Folklorna skupina Trzinka je zaplesala, zapel je pevski zbor Žerjavčki, višek prireditve pa je bil nastop vseh pevskih zborov skupaj.

Tonsko mojstrovino je naredil Jure Jaklič, pevske zборе je na klavirju spremljala Barbara Karba, program pa sta odlično povezovala učenca OŠ Trzin Maja Ravnikar in Urban Mušič.

Vsi mladi nastopajoči so bili učenci OŠ Trzin, razen povabljenih, ki so bili starejši. Ja, mladi znajo, samo priložnost jim je potrebno dati.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

Prednovoletno srečanje občanov

V zadnjih letih Občina Trzin ne pripravlja več silvestrovanj na prostem, saj zaradi strožjih pravil v naseljih pod letalskim zračnim koridorjem ni dovoljeno pripravljati ognjemetov, pri katerih

rakete letijo višje od 200 m. Ker so bili ognjemeti najpomembnejši dogodek trzinskih silvestrovanj na prostem – ljudje so na prireditveni prostor prihajali še tik pred polnočjo in nato sorazmerno zgodaj odhajali praznovat naprej po domovih, so na Občini ocenili, da je pripravljanje takšnih silvestrovanj predrago. Ognjemeti, ki so trajali več kot 10 minut, so bili dragi, rakete pa so lahko iztrelevali le usposobljeni strokovnjaki. Organizatorji so morali pripravljati tudi prizorišče, poskrbeti za glasbo in gostinsko ponudbo ter za še celo vrsto drugih podrobnosti, na svoj račun pa je pri tem prišlo le malo občanov. Na Občini so se zato odločili, da bodo namesto silvestrovanj pripravljali prednovoletna srečanja z občani. Letos je bilo takšno srečanje v petek, 16. decembra, v dvorani KUD-a. Organizacijo prireditve so tokrat zaupali Društvu za napredek Trzina, ki je za živahen kulturni program v goste povabilo vrsto umetnikov iz sosednjih krajev. Na odru so se zvrstili glasbeniki, plesalca in humorist, nekaj spodbudnih besed pa je povedal tudi župan Občine Trzin, ki je vsem tudi zaželel srečo v novem letu. Po kulturnem programu je bila v dvorani pogostitev.

MŠ

Nove pridobitve na trzinskem smučišču

Smučarsko društvo Trzin je pričelo s pripravami na novo zimsko sezono že v jesenskem času. V sodelovanju z Osnovno šolo Trzin in Simonom Kocjancem je pričelo s tečajem alpske šole za učence prve triade - najdete ga tudi na spletni strani Veselje.si. Alpska šola se izvaja izven sezone v telovadnici, v sezoni pa potekajo snežni treningi na smučišču Krvavec ali Vogel. Člani društva pa vsi že nestrpnno pričakujejo ugodne pogoje, to je sneg ali pa vsaj dovolj nizke temperature, ki bi omogočile zasneževanje. Tako bi lahko vadba potekala tudi na smučišču Dolga dolina. Trenutno je v alpsko šolo prijavljenih 7 tečajnikov.

Najprizadenejši člani Smučarskega društva Trzin so v jesenskem času pričeli s pripravo smučišča za smučarsko sezono. Malo smučišče za otroke so opremili z novo, večjo vlečnico. V ta namen so zgradili novo strojnico in na drugi strani lično izdelano pritrdilo. Z zemeljskimi deli so izravnali zaletišče in smučarsko strmino z varovanim ciljnim platojem. Za smučišče je tudi pridobljena homologacija.

Tudi na velikem smučišču je nova pridobitev. Ob smučišču so speljali energetske podzemni kabel, in tako lahko ob ugodnih vremenskih razmerah namestijo reflektorje za osvetljevanje smučišča.

Odgovorni za upravljanje in delo na smučišču pa se pripravljajo na dodatno izobraževanje, tako da bodo naprave in smučišče v skladu s predpisi za varno smuko.

Zoran Rink

Obvestilo

Občina Trzin je z bruni zaprla Paviljon v športnorekreativnem parku Trzin – Mlake. Pobudo za to, da bi paviljon zaprli z bruni oz. da bi postavili skladiščno strežno brunarico, je dala balinarska sekcija DU Žerjavčki pa tudi drugi koristniki športnega parka oz. paviljona v njem. Občina je s tem omogočila večji in bolj varen shranjevalni prostor za uporabnike pa tudi možnost mini gostinske aktivnosti.

Delno bo paviljon še vedno odprt, zaprt je dostop do elektrike, ki je bil zaprt že sedaj (vendar za shranjevanje v premajhnem obsegu), dodatno pa so povečali zagrajeni del, kjer bo možno varno hraniti rekvizite za vadbo ipd. Na zunanji strani bodo postavili še mini šank, tako da bo mogoče tudi postreči s pijačo. Dela izvaja Tingra d.o.o. iz Trzina.

Občina Trzin

Opozicija deluje, ne spi

Župan si v predprazničnem decembru ni mogel kaj, da ne bi spet okrcal opozicije, kako naj bi le spala – oziroma naj bi opozicijski občinski svetniki hodili na seje le po sejnine. Tak očitek na naš račun ni bil izrečen prvič, mislili smo, da je debata na to temo zaključena, ko smo že nekajkrat razložili, da se od vsega začetka tega mandata ne strinjamo z županovim izborom članov in predsednikov občinskih komisij in odborov, ker nam je (po diktatorsko) odmeril, v katere odbore in komisije in na kakšen način lahko predlagamo svoje svetnike in občane, ne glede na volilni rezultat, s čimer se nismo strinjali, in smo to tudi večkrat jasno povedali. Odbori in komisije še vedno ne odlikavajo volilnega rezultata in so sestavljeni v nasprotju s poslovníkom občinskega sveta.

Najbolj enostavno je spet udariti po načelih in delovanju opozicijskih svetnikov, pa še v prazničnem času, da nas ženejo le sejnine – po načelu, da če laž in podtikanja dovolj dolgo ponavljaš (in objavljaš v Odsevu), bo postala resnica. Ampak županova trditev o naši »lenobi na občinskih sejah« ne bo postala resnica. Opozicijo zelo skrbi delovanje odborov brez prisotnosti vseh političnih predstavnikov, še posebno, če so odbori nesklepčni, kar se je (skoraj) zgodilo na eni izmed zadnjih sej odbora za okolje in prostor. Dva člana odbora za okolje in prostor sta hotela skupaj z županom začeti sejo in sklepati (s pomočjo tretjega, nečlana župana Peršaka), četudi odbor ni bil sklepčen, ker bi morali biti prisotni vsaj trije člani od petih. Le zaradi prisotnosti dveh članov opozicije (ki sta na sejo prišla nenapovedana, kot opazovalca, za kar nista prejela sejnine), je župan po telefonu poklical svetnico, članico odbora, ki je na sejo prišla šele po županovi urgenci oz. pol ure po začetku same seje! Na sejo pa ni prišla sama, ampak je s seboj pripeljala še svoja mladoletna otroka. Kdo dobiva sejnine za svoje »nedelo«? Župan mora »pomesti« najprej pri sebi in svojih podanikih.

Zato zopet ponavljamo:

- ne strinjamo se s konstituiranjem in zapolnjevanjem občinskih odborov in komisij,
- ne strinjamo se z opisano nesprejemljivo prakso odbora za okolje in prostor.

Zaradi vseh teh nepravilnosti smo na občinskih sejah pri glasovanjih praviloma vzdržni. V glavnem samo mi podajamo vsebinsko utemeljene predloge, ki pa so praktično vsi po vrsti zavrnjeni.

Taka je trenutna situacija, ki vlada na občinskih sejah, in je status quo.

Župan tako še naprej šikanira opozicijo in nadaljuje s kršitvami pravil lokalne samouprave, pri tem pa pozablja, da resnica na koncu vedno zmaga.

Trzin je naš dom: Irena Habat, Barbara Sršen, Peter Pelan ml.
Trzinci: Frane Mazovec
Za zeleni Trzin: Romeo Podlogar

Kritično oko Trzinsko

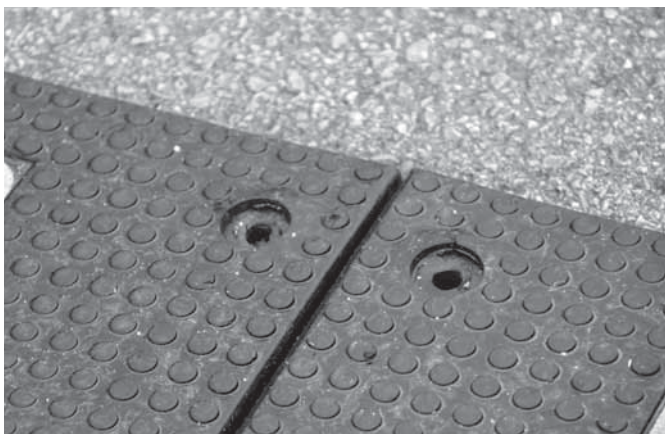
Kjer je volja, tam je pot

V članku prejšnje številke Odseva smo Občino in njeno upravo zelo hvalili. Tokrat bo malo drugače. Manj bo pohvale, več pozivov k nujnim ureditvam vodnih in prometnih poti v Trzinu.

Začnimo najprej s pohvalo. Na Mengeški cesti smo opazili zanimiv znak, ki dokazuje, da lahko Občina in krajan živijo v simbiozi.

Zanimiv znak

Nepritrena cestna ovira

Ko pa pogledamo Pšato od Kraljevega do Habatovega mosta, pa vidimo, da ni bilo storjenega nič. V vodi je še vedno drevje in vejevje, struga ni poglobljena, nasipi niso narejeni, in bog ne daj večjega deževja v teh vremensko neugodnih časih, kajti če do tega pride, bo zopet velik del Trzina pod vodo. Vprašujemo se zakaj tako?

Krajanje so me opozorili, da ulica, ki zavije pri hiši št. 79 iz Mengeške ceste proti Jablam ne spada pod občino Trzin. Tudi če je to res, bi bilo zaradi tega, ker Trzinci dosti uporabljamo to ulico, potrebno skleniti dogovor s sosednjo občino Mengeš in uporabniki protokolarne objekta gradu Jable, da cestišče čim prej popravijo.

Vsakodnevni prometni kaos

Pijani znak

Tudi mimo drogov je pot

Odlomljen drog

Na Jemčevi cesti je na drogu v bližini št. 20 znak za previdno vožnjo zaradi otrok na cesti. Znak je obešen, kot bi bil pijan. Upamo lahko le, da bodo vozniki trezni in da otroci ne bodo v nevarnosti, čeprav ni prehodov za pešce. Pred Habatovim mostom na Jemčevi cesti ob ležeči oviri pa je najbrž neznani objektnež odlomil drog, ki je kazal konec ovire. Mogoče drog potrebuje doma za ograjo. Cestna ovira pa še vedno ni pritrjena, in je nevarna za voznike.

Najhuje je v industrijski coni v času od 14. do 16. ure. Pred Piramido se nikakor ne uspejo zvrstiti vsi vozniki, ki hitijo domov. Cela industrijska cona ima, kot je znano, samo en cestni izhod, ki je ozko grlo v vsakodnevnem prometu. V tem času tudi s parkirišča pred pošto ne moreš, ker je na cesti pred parkiriščem stalno dolga kolona. Nekateri vozniki se sicer znajdejo in vozijo v nasprotno smer pri Kalcerju proti črpalki, kjer pa policaji upravičeno »kasirajo«, saj vozijo v zaprto smer in tako ogrožajo ostale udeležence, ki pripeljejo v pravo smer. Nekateri pa se z avtomobili iz

industrijske cone odpravijo celo po makadamski poti pri hiši na Ljubljanski cesti št. 38. S strani pri Kalcerju ni znaka za prepoved vožnje, ki pa je postavljen s strani Kidričeve ceste. Občinska uprava in župan morajo v najkrajšem času rešiti to prometno zagato, odkupiti zemljišče med novim Trzinom in industrijsko cono ter narediti spodobno cesto za vožnjo. Če se nekateri bojijo dirkačev, pa se naj postavijo ležeče ovire, kakršne so na Kidričevi cesti. Možno pa bi bilo pri izhodu iz industrijske cone na trzinsko obvoznico in pri piramidi urediti tudi krožni promet. S tem bi ubili dve muhi na en mah. Upočasnili bi dirkače po trzinski obvoznici in sprostili promet v industrijski coni.

Pravijo, kjer je volja, tam je tudi pot. Torej samo hoteti je treba, pa bomo občani precej bolj zadovoljni kot sedaj.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež - ZMAK

O vplivu onesnaževanja iz okolja na ljudi

Ministrstvo za zdravje že od leta 2007 opravlja vseslovenske raziskave, s katerimi želi oceniti izpostavljenost prebivalcev Slovenije različnim zdravju škodljivim kemikalijam. Človek je v svojem življenjskem okolju ves čas v stiku z različnimi kemikalijami, ki so tam namerno ali nenamerno zaradi človekovih dejavnosti. Največ teh kemikalij prihaja v okolje zaradi prometa, industrije, kmetijstva, velik onesnaževalec pa so tudi gospodinjstva. Kemikalije v naša telesa vstopajo skozi dihala, kožo ali z zaužitjem. Kopičijo

se v kosteh, podkožnem maščevju, materinem mleku in drugje. Učinki kemikalij se lahko pokažejo šele čez dolgo časa, vplivajo pa lahko na motnje hormonskega sistema, zmanjšanje odpornosti proti boleznim in povzročajo celo raka.

Z biomonitoringom skušajo raziskovalci Ministrstva za zdravje načrtno spremljati in meriti spremembe v ljudeh, živalih in rastlinah, v njihovih tkivih, tekočinah, celicah in njihovih biokemijskih

procesih. Prvi krog raziskav bodo predvidoma zaključili do leta 2014, rezultati pa bodo služili za oceno izpostavljenosti prebivalstva škodljivim vplivom ter za oceno tveganja za zdravje. Z raziskavo bodo določili osnovne vrednosti koncentracij strupenih kovin in obstojnih organskih onesnaževal v telesnih tekočinah pri moških in doječih materah in s tem posledično ocenili tudi izpostavljenost dojenčkov, starih od dveh do osem tednov, in odraslih med 20. in 40. letom.

Na Uradu RS za kemikalije želijo ob tem javnost opozoriti, da kemikalije ne samo da lajšajo življenje, ampak zaradi nepravilne rabe lahko tudi ogrozijo naše zdravje in celo življenje, kvarno pa vplivajo tudi na okolje. Ljudje se morajo zavedati, da morajo kemikalije uporabljati pravilno, izključno v pomoč sebi, neposredni izpostavljenosti pa naj se kar najbolj izogibajo.

Več o raziskavi je mogoče prebrati na spletni strani: <http://www.biomonitoring.si>. K sodelovanju pri raziskavi vabijo predvsem ženske med 20. in 40. letom, ki so prvič noseče, niso kadilke in po rojstvu otroka dojijo. Del raziskave so tudi moški od 20 do 40

let, najbolj zaželeni pa so partnerji preiskovank, če le ustrezajo tej starostni skupini.

MŠ

Karate Trzincem leži

Že večkrat sem pisal, da imamo v Trzinu izvrstne mlade športnike, vendar nisem pričakoval, da je med nami toliko prvakov in športnikov z odličnimi uvrstitvami na raznih tekmovanjih. Ni čudno, da sem bil presenečen, ko mi je urednik dejal, da naj za januarsko številko predstavim trzinske karateiste, saj naj bi bilo med njimi več zelo uspešnih tekmovalcev. Kmalu sem izvedel, da je med nami res kar precej vrhunskih karateistov.

Čeprav imajo dvakrat na teden treninge v telovadnici OŠ Trzin, sem trzinske karateiste obiskal na treningu v Karate društvu ŠOTOKAN-DO v Domžalah. Iz Trzina namreč tja hodi na treninge kar šest mlajših in nekaj starejših karateristov. To dokazuje tudi zavzetost in marljivost teh mirnih, vendar zelo eksplozivnih športnikov.

Poučili so me, da karate pravzaprav pomeni način življenja. Beseda karate pomeni prazna roka, to pa pomeni pot. To je pot, po kateri naj bi hodili karateisti. Naporni treningi telesnih vaj, namišljenih in pravih borb so namenjeni krepitvi duha, samoobladovanja in dvigu samozavesti. Smisel karate ni v pretepanju, ampak pomeni samoobvladovanje in dvig samozavesti. Karate je torej šport za zdravje v duhu in telesu in sploh ni namenjen pridobivanju znanja za ulične pretepe. Na treningih spodbujajo nenasilje, samodisciplino in zahtevajo od učencev najboljši uspeh v šoli; če tega ne dosežajo, jih odstranijo s treningov. Njihov moto je, da ni težko udariti, težko se je obvladati in ne udariti. Šotokan stil ka-

rateja pomeni trd čvrst stil, v borbah pa je dovoljen le rahel dotik nasprotnikovega kimona.

To, da karate pomeni način življenja, že vrsto let dokazuje trener (sensei) domžalskih karateistov Lovrenc Kokalj, ki si je priboril črni mojstrski pas - 3. dan. Dosegel je veliko mednarodnih uspehov. Med drugim je zasedel 3. mesto na svetovnem prvenstvu leta 2005 v Odesi v Ukrajini, srebrno medaljo je dobil za drugo mesto na evropskem prvenstvu na Sardiniji leta 2008, večkrat pa je zmagal tudi na svetovnem pokalu: 2010 – Južna Afrika – 1. mesto; Torino 2010 – 1. mesto; Kijevo 2011 – 1. mesto.

Ti uspehi dokazujejo, da učence vzgaja eden najboljših športnikov karateja na svetu in zato ni čudno, da tudi sami dosežajo uspehe.

Čeprav v klubu trenira več mladih Trzincev, bomo tokrat predstavili le dva:

Šestnajstletni Grega Teršek trenira že osem let, ob tem pa je tudi odličen dijak domžalske gimnazije.

Kdo te je navdušil za karate?

Karate je treniral že moj oče in tako sem se navdušil tudi jaz.

Kateri so tvoji največji uspehi?

Sem večkratni državni prvak, prvak v kategoriji KOMITE + 70, dosegel sem tretje mesto na SP v Grčiji v kategoriji dečki 14-15 let.

Tvoje želje so:

Uvrstiti se na svetovno prvenstvo, ki bo v Sydneyu oktobra 2012, narediti izpit za črni pas, aprila 2012, ko pride k nam svetovni prvak in vodja tokijske reprezentance sensei Noboaki Kanazava, ki ima črni pas 6. dan.

Kaj ti pomeni šport?

Veliko. Lahko pokažem svojo osebnost in zapolnim prosti čas.

Kako razporediš svoj čas?

Najprej je vsekakor šola, nato trening, če ostane kaj časa, pa ga rad preživim s prijatelji.

Tudi Žan Podboršek je odličen učenec, obiskuje pa sedmi razred trzinske OŠ.

Kateri so tvoji največji uspehi?

Bil sem večkrat državni prvak v svoji kategoriji. Imam rjavi pas 3KYU.

Kakšne so tvoje želje?

Čim več medalj na mednarodnih tekmovanjih in višji pas.

V katerih kategorijah zmaguješ?

Zmagujem v športnih borbah in katah.

Kaj so kate?

Kate so namišljene borbe, v katerih moraš prikazati določene sklope udarcev in blokad.

Še kdo iz tvoje družine trenira karate?

Karate trenira moja sestra Karin, ki je stara 9 let; kljub mladosti že veliko zna.

Kot zanimivost naj povem, da karate trenira tudi gospa Marlen Peršak, ki sicer ne trenira v domžalskem klubu, je pa še vedno aktivna športnica.

**Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK**

Svet, kot ga čuti Aleš

Aleš Kodra živi svoje življenje, ki je sicer prostorsko nekoliko omejeno, ker pač ne vidi sveta z našega zornega kota, preprosto - je slep.

Pred dobrimi dvajsetimi leti, leta 1991, je kot pripadnik Teritorialne obrambe sodeloval v spopadu z agresorsko vojsko JLA v Trzinu. To je bil eden prvih spopadov v boju za našo samostojnost. V žaru bitke je takrat, 27. junija 1991, izstrelek iz oklepnega transporterja sovražne vojske zadel vogal hiše, odbiti drobcu pa so ranili Aleša.

Najhujše poškodbe je utrpel na glavi, saj se sam, razen po pripovedovanju svojih bližnjih, le medlo spominja poteka dogodkov. Z reševalnim vozilom Zdravstvenega doma Domžale so ga odpeljali v ljubljanski Klinični center, kasneje je bil premeščen v bolnišnico Petra Držaja v Ljubljani. Zdravniki se ga niso upali

operirati in mu odstraniti vseh delcev izstrelka, ki so mu obtičali v delu možganov. Tako je ostal v bolnišnici vse do božiča 1991. Z njim je še vedno slabo kazalo, vendar njegovi bližnji niso obupali, vozili so ga do raznih naravnih zdravilcev in bioenergetikov, in stanje se mu je z leti le stabiliziralo.

Kot da usoda ni bila dovolj kruta, mu je pred leti neizprosna bolezen vzela še njegovo največjo zaveznico - ženo. Poleg matere sta mu kot svetla luč v prihodnost ostali še dve hčeri, Anja in Katja. Z njim zdaj živi najmlajša, Katja, ki se je rodila le nekaj dni (4. junija) pred vojno l. 1991, ob rojstvu in še nekaj dni kasneje jo je videl prvič in zadnjič. Tako zdaj spoznava svet skozi Katjine oči, le občutki so njegovi, in to bistveno močnejši, kot jih imamo mi, ki vidimo (červavno bi bilo bolje, da marsikdaj vsega le ne bi videli). Navkljub vsem tegobam, ki so ga doletele, je Aleš vesel človek in obenem ponosen, da je tudi sam delček zgodbe, ki se imenuje Samostojna Slovenija.

Janez Gregorič

Val Kmetič na svetovnem prvenstvu v šahu

Val Kmetič (3. A raz.), naš aktualni šahovski državni prvak, se je novembra lani udeležil mladinskega šahovskega svetovnega prvenstva, ki je bilo v Braziliji, v mestu Caldas Novas. Osvojil je 62. mesto v konkurenci do osem let, kar je odlično za prvič. Zbral je 4 točke iz devetih iger. Zelo spodbudno je, da je v vseh igrah pokazal veliko znanja, nikjer ni bil nadigran ali izgubljen že od začetka. Pomanjkanje izkušenj in trema zaradi nastopa na tako napornem, oddaljenem in pomembnem turnirju je naredilo svoje. Torej (le) znamo na naši šoli in v najbližjem šahovskem klubu kvalitetno delati.

Za čas prvenstva je Val postavil tudi Facebook naslov, kjer smo takoj izvedeli za rezultate odigranih iger, kmalu za tem pa še analizo partije. Val je v manj kot tednu dni zbral preko 100

prijateljev iz šole, kluba in soigralcev iz cele Slovenije. Spremljali smo tudi njegovo pot tja in nazaj, igranje nogometa na plaži Copacabane v Rio de Janeiru, ogled nogometne tekme med dvema brazilskima prvoligaškima kluboma na stadionu za 47.000 gledalcev med domačo ekipo Fluminense in gostujočo ekipo Grêmio (rezultat 5-4), in še marsikaj... Val je namreč tudi dober nogometaš; ta šport mu vzame veliko več popoldanskega časa kot šah.

Še enkrat mu čestitam za uspešen nastop, za ves pogum, močno voljo in nepopustljiv borben karakter, ki ga je pokazal. Želim mu, da bi v naslednjem letu izbral prave poteze na šahovnici in drugje.

Simona Pirc

Odlični nastopi na področnem tekmovanju v šahu

11 igralcev in ena igralka iz Šahovskega krožka Trzin so se 8. decembra lani udeležili področnega domžalskega osnovnošolskega posamičnega tekmovanja v šahu, ki je bilo na Osnovni šoli Rodica. Mladi trzinski šahisti so pokazali veliko motivacije in poštenosti v odigranih igrah.

V skupini igralcev do 15 let je Anej Kmetič kot nosilec z najvišjim ratingom, ki je naredil prestop med učence tretje triade, osvojil drugo mesto in si zagotovil nastop na državnem tekmovanju.

Pri mlajših fantih do 12 let se je odvijal težak boj, na državno tekmovanje se je uvrstil le Filip Bojko. Dobro so igrali tudi Staš Ahtik, Liam Manevski, Matija Šernek in Jan Jovan.

Do devet let je z vsemi sedmimi točkami osvojil zmago Val Kmetič. Zelo dobro so igrali tudi Gašper Bojko, Tim Jovan, Jaka Volaj in Jaka Babnik. Pri dekletih do 12 let je tekmovala Zarja Dremel, ki je osvojila četrto mesto.

Mentorica šahovskega krožka,
Simona Pirc

Kratke novice iz PD

Zimovanje »Čepovan 2012« odpade!

Vodstvo zimovanja v Čepovanu je sklenilo: Zaradi premajhnega števila prijav **letos zimovanja ne bo**. Da pa tisti vikend ne bo ostal brez aktivnosti mladih planincev, bodo ob pomoči »tetke Zime«, na katero računajo, da bo poslala kaj snega, pripravili sankanje na Dobenu. Več informacij o tem druženju bo na voljo do konca januarja na društveni spletni strani.

Tečaj varne hoje v gore v zimskih razmerah (Velika planina)

Gore pozimi obiskuje vse več ljudi, zato društvo Gorska reševalna služba Kamnik organizira **Tečaj varne hoje v gore v zimskih razmerah**, ki bo potekal **3. in 4. februarja 2012 na Veliki planini**. Med predavatelji bo tudi »naš« Miha Pavšek.

Zbor udeležencev bo v petek, 3. 2. 2012, ob 17. uri v Domžalskem domu na Mali planini. Zaradi omejenih možnosti nastanitve se tečaja lahko udeleži **največ 40 oseb**. Prijave s podatki udeležencev sprejemajo do zasedenosti izključno po e-pošti na naslov: grs.kamnik@gmail.com, pod »Zadevo« vpišite: Tečaj 2012. **Kotizacija je potrebno nakazati do 31. 1. 2012**, Prenočišče in prehrana bosta zagotovljena v Domžalskem domu. **Bivanje in prehrano v koči plača vsak udeleženec sam.**

Praktični del bo potekal na terenu, zato od udeležencev zahtevajo primerna oblačila in obutev ter ostalo opremo za gibanje v gorah v zimskih razmerah.

Vse ostale informacije (cena, program tečaja, razpis in prijavnica) so dostopne na spletni strani PD Onger Trzin (<http://www.onger.org/?mode=novica&menu=1&id=1876>), ki tečaj svojim članom, ki hodijo v gore tudi pozimi, toplo priporoča.

Članarina 2012 (še nekaj pomembnih podatkov)

Za naslednje triletno obdobje je Planinska zveza Slovenije sklenila pogodbo za nezgodno zavarovanje članov, zavarovanje stroškov reševanja v tujini, zavarovanje za stroške vrnitve v domovino in zavarovanje zasebne odgovornosti članov PZS z zavarovalnico **Wiener Städtische**, podružnico v Ljubljani. V zavarovanje je vključeno tudi zavarovanje odgovornosti PZS in strokovnih kadrov PZS. Več o zavarovanju članov PD lahko preberete na spletni strani društva.

Nekaj pomembnih novosti:

- Vsak član mora na novo podpisati prenovljeno »**Pristopno izjavo**«.
- Spet je pri vseh kategorijah uveden »družinski popust« - **POZOR: Družinski popust** se obračuna vsem družinskim članom, kadar članarino plačajo vsi družinski člani **sočasno**. Za družinske člane se štejejo poleg staršev še mladi do vključno 26. leta, ki niso zaposleni ali so brez lastnih dohodkov, ter

osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost (OPP) in so člani družine. Za družino se šteje tudi mati samohranilka ali oče samohranilec z vsaj enim otrokom.

- **Trajanje članstva:** Članstvo traja od dneva včlanitve do 31. 1. 2013. Za neprekinjeno zavarovanje (in neprekinjeno prejemanje Planinskega vestnika za A+ in A člane) morajo člani poravnati članarino do 31. 1. 2012. Če člani poravnajo članarino po 1. februarju, začne zavarovanje teči **ob polnoči naslednjega dne od dneva poravnane**. Zavarovalno jamstvo za člane A in A+ je podano ob 00:00 naslednjega dne, ko je plačana članarina in ko je o plačilu članarine obveščena PZS (seznam članov je osnova za zavarovalno jamstvo).
- **Tudi člani B, B1 in S+Š lahko dobijo 10 % popust pri naročnini na Planinski vestnik.** Pogoj je le, da **do konca februarja 2012 pošljete izpolnjeno naročilnico** (na voljo na društveni spletni strani), na kateri planinsko društvo z žigom in podpisom potrdi, da ste naš član s plačano članarino za leto 2012.

Najlažje plačate članarino preko društvene spletne trgovine, lahko pa tudi pri tajnici društva (Nataša, 041 956 884). Pokličite jo in se dogovorite za prevzem članskih znamkic.

Zavedamo se, da je pri plačevanju letošnje članarine prisotno nekaj več »papirologije« - a z dobro voljo, ki je itak značilna za večino planincev, bomo vse skupaj zmogli. Naj zapišem, da je vse skupaj namenjeno boljšemu zavarovanju članov, boljši obveščenosti ...

Vabimo vas v svoje vrste!

Emil Pevec

Planinci orientacisti

Planinci morajo obvladati tudi orientacijo, zato je to tudi eden od predmetov planinske šole. Člani planinskega krožka PD Onger Trzin, ki se družijo v skupini z imenom Bose kože, so pred kratkim nabrali zanimive nove izkušnje na tem področju, saj so se udeležili planinskega orientacijskega tekmovanja.

Nove izkušnje z orientacijo

Zjutraj smo se člani skupine Bose kože – Taja, Jan, Tim in jaz, Filip – dobili pred Mercatorjem in se odpeljali do osnovne šole v Sostrem pri Ljubljani, kjer je bilo orientacijsko tekmovanje. Najprej smo kar nekaj časa čakali, nato pa so nas poklicali in odšli smo na pohod, na katerem je bilo treba najti pet kontrolnih točk.

Prvo točko smo našli takoj, drugo prav tako. Tretjo točko smo iskali malo dlje, vendar nam jo je vseeno uspelo najti. Za četrto točko pa smo se morali potruditi z vzponom nazaj na bližnji hrib. Ko smo naposled našli četrto točko, smo imeli krajši počitek za prigrizek. Če smo hoteli najti še zadnjo, peto kontrolno točko, smo morali kar precej časa hoditi po slemenu in se nato spustiti nazaj na ravnino. Tam smo jo hitro zagledali in še zadnjič odtisnili na list poseben kontrolni žig. Ta nam je služil kot dokaz za to, da smo jo tudi v resnici našli.

Ves čas pohoda smo se prav vsi člani ekipe trudili po svojih najboljših močeh. Med drugim smo morali upoštevati tudi boleči

žulj na Tajini nogi. Ko smo se vrnili v osnovno šolo, pred katero sta bila tudi start in cilj pohoda, nas je tam čakal velik in slasten krof. Na podelitev priznanj za doseženo uvrstitev smo vsi komaj čakali. Na koncu smo bili zelo veseli doseženega 2. mesta in se ob tem tudi malo nasmejali, saj so v naši kategoriji sodelovale le štiri ekipe. Med vožnjo nazaj v domači Trzin smo ugotovili, da bi lahko četrto točko našli celo pred tretjo, kar pa ne bi bilo nič hudega. Sicer pa kot pravi star slovenski pregovor – konec dober, vse dobro!

Filip Pavšek, 6.b,
PD Onger Trzin, skupina Bose koze

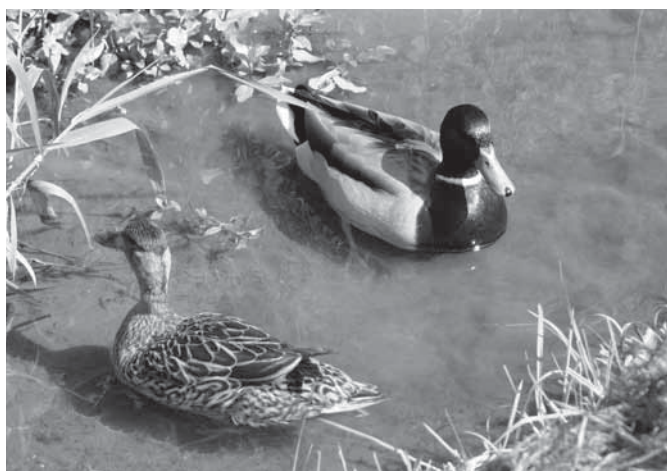
Miro Štebe: Je "divji Zahod" še divji?
sreda, 25. 1. 2012 ob 19. uri · dvorana Marjance Ručigaj v Trzinu · vstopnine ni

Miro Štebe bo v ponovitvi svojega decembrskega predavanja več pozornosti namenil narodnim parkom na območju Skalnega gorovja. Seveda se ne bomo izognili posnetkom iz znanih mest na zahodni obali ZDA ...

Planinsko društvo Onger Trzin
Turistično društvo Kanja Trzin

VABLJENI!

V Trzinu tudi zanimive, redke živali

V turbnem in mrzlem večeru ponedeljka, 19. decembra, smo se ljubitelji narave v dvorani Marjance Ručigaj udeležili predavanja o redkih živalskih vrstah na trzinskih mokriščih in barjih. Predavanje sta nam pripravili naravovarstveni strokovnjakinji Andreja Slameršek in Maja Brozovič, ki sta zaposleni na Zavodu RS za

varstvo narave. Podobno kot predhodni predavatelj Janez Mihael Kocjan sta tudi Andreja in naša občanka Maja s predavanjem skušali na lastno pobudo navezati tesnejši stik z ljubitelji narave v Trzinu - vsi trije so namreč ne le poklicni, ampak tudi naravovarstveniki po duši. Prav veselje je bilo poslušati njihovo navdušenje nad raznolikostjo in žal tudi redkostjo biotskih organizmov, ki so prisotni na trzinskih mokriščih in barjih. Reklo, da nam je tisto, kar imamo, v splošnem samo po sebi umevno, in da to bolj od nas običajno cenijo drugi, velja tudi za naša, trzinska mokrišča. Se je pa pri tem pokazala tudi trzinska osveščenost in lokalna pripadnost; gospa Maja nam je povedala, da ji določeni občani, za katere je bila prepričana, da rastišča določenih redkih rastlinskih vrst dobro poznajo, le-teh nikakor niso želeli razkriti. Prav ljubosumno jih občudujejo in skrivajo pred uničenjem.

V Trzinu je evidentiranih pet območij naravnih vrednot: Mlake bajer, Mlake – črno jelševje in prehodna barja, Pšata pri Dragomlju, Trzinska jama in hrib Onger. Fnihtov bajer je antropogenega izvora, saj je to opuščen glinokop, ki ga je ustvaril človek. Tu najdemo rastišče okroglostne rosike, v bajerju prevladujejo podvodni dristavci; potencialno bi bila lahko prisotna želva močvirska sklednica, ki pa jo ogrožajo želve rdečevratke

– te v naravo spuščajo ljudje. Grožnja naravnemu biosistemu predstavlja tudi potenderia, ki je okrasna rastlina iz akvarijev. V Mlakah najdemo črno jelševje, ki je izredno pomembno za preživetje močvirskega křešiča, ki prezimi v trhljih deblih in štorih jelš. Ogrožamo ga z odstranjevanjem trhljih dreves in njihovim redčenjem, z regulacijo in onesnaževanjem vodotokov in s samo urbanizacijo. Grožnja za obstoj hrošča rogača pa predstavlja neprimerno gospodarjenje z gozdovi, saj se drevesa seka previsoko, nato pa se jih pusti ležati v gozdovih. Samice v ta les odlagajo jajčeca, les pa lastniki nato odpeljejo. Na ta način se uničujejo njihovi zarodi. Še posebej pa sem bila navdušena nad netopirjem malim podkovnjakom, ki je najmanjša vrsta netopirja v Evropi, saj v dolžino meri zgolj en palec. Svoje kotišče je našel tudi pri nas, njegova bivališča pa so bližnje jame – med njimi tudi Trzinska jama in trzinski gozd.

Z vzpostavitvijo primernih habitatov in skrbnim gospodarjenjem bi ob naravnih danostih trzinskih močvirij in barij lahko vzpostavili pogoje za obstoj tudi ostalih kvalifikacijskih vrst, značilnih za območje Rašice, kot so kačji pastir veliki studenčar, metulj z zanosnim imenom travniški postavnež, hrošč rogač in pa potočni rak navadni koščak – slednjega so našli v pritoku Blatnice.

Žal pa zanesenjaštvo osveščenih posameznikov in tudi pripravljenost stroke ob tem ne bo dovolj. Trzinska barja in mokrišča so na zasebnih zemljiščih, za njihovo ohranitev in vzpostavitev primerne varstvenega režima bi bilo potrebno, da se vsi skupaj, seveda pa v prvi vrsti predvsem lastniki zemljišč, zavejo, s kakšnim naravnim kapitalom razpolagamo, ob tem pa pomembno vlogo lahko odigra tudi lokalna skupnost.

Vika Kreča

Študentski klub Domžale

Ko leto se obrne

V Študentskem klubu Domžale pridno delamo vse leto. Skrbimo za to, da lahko toplejše mesece z nami čim večkrat preživite na svežem zraku in kratke jesensko-zimske dni zaključujete z nasmehom na obrazu.

Skozi vse leto tako za vas pripravljamo prijetne filmske večere, potopisna predavanja iz daljnih dežel iz našega kavča, pozimi vas odpeljemo na smučanje po okoliških gorah, na tek na smučeh, seveda pa poskrbimo tudi za sproščanje živčkov v termalnih vodah. No, v hladnejšem delu leta nam ne uidejo niti adrenalinski spusti s sankami ali z bobom, ves čas pa skrbimo tudi za družabno plat (predvsem zimskih) večerov, ki jih skupaj preživljamo ob poker

kartah, enki ali ob bowling kugli. Da možgančki ne zaspijo, si privoščimo tečaj tujega jezika, lahko pa se udeležimo delavnic slikanja ali kreativnega sproščanja v klubskih prostorih tudi kako drugače.

Od večjih dogodkov poleti pozibavamo boke na kopalkanjih, večerih elektronske glasbe pod zvezdami pri domžalskem bazenu. Jeseni stopamo z bruci v novo življenjsko obdobje na brucevanju (v letu 2012 se bo zgodilo že dvajsetič), zimski dnevi pa so še vedno kot nalašč za naše in vaše dneve kulture. Vsedomžalski kulturni festival, ki pestri in s kulturo bogati naše konce, bo tudi letos pustil tisti pravi vtis. O vsem vas bomo še pravočasno obvestili. Tako in tako pa boste tudi začutili, ko bo kultura završala naokoli. Bodite torej z nami. Ne samo na DNK-ju, temveč vse leto. Tu smo za vas ... tudi ko se leto obrne.

Se vidimo! Ana

Epilog natečaja za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina

Pred letom dni je Turistično društvo Kanja Trzin razpisalo v naslovu imenovani natečaj z namenom obrisati prah s skrinje spominov in potegniti na svetlo zgodbe iz davnine, obenem pa razpeti krila domišljije vsem, ki jim je Trzin ljub in so večji pisane besede.

Do poteka roka v lanskem avgustu so svoje umetnine poslali štirje natečajniki, in sicer:

1. MATIC PEVC zgodbo z naslovom ZAKLAD V GRADU JABLE
2. MIRJAM ŠTIH zgodbo z naslovom NJEGOVO SRCE JE MOČVIRJE
3. ZVONIMIR KLEMENC zgodbo z naslovom TRZIN 2020 in še
4. EMIL MILAN KUFERŠIN, ki je poslal kar tri zgodbe z naslovi KATAPULT, METULJ ter POPLAČANA POŠTENOST IN POMOČ

Turistično društvo je v jeseni za ocenitev prispelih zgodb pooblastilo komisijo v sestavi:

1. ZDENKA KOPAČ
2. ANGELA MORAVEC
3. MARIJA LUKAN

»Ocenjevalke« smo imele nekoliko neprijazno vlogo, saj so se vsi sodelujoči zares potrudili in zaorali ledino in že zato bi si vsi štirje zaslužili zmago.

20. decembra (zdaj že) lani smo jih povabili v Dvorano Marjance Ručigaj, kjer je predsednica TD Trzin JOŽICA VALENČAK zbranim obiskovalcem predstavila ključne točke natečaja, jaz pa sem v imenu komisije razglasila našo odločitev:

1. mesto je pripadlo PEVC MATICU,
2. - 4. mesto pa so si enakovredno razdelili MIRJAM ŠTIH, ZVONIMIR KLEMENC IN EMIL MILAN KUFERŠIN

...in sledil je zares prijeten, poseben kulturni večer, kjer so natečajniki na odru prebrali svoje zgodbe, vmes pa so učenci in učitelji Glasbene šole Lartko z notami pričarali domišljijško okolje prebranega...

Po zaključeni slovesnosti smo s pomočjo kulinarčnih mojstrov in domačina, gospoda Janeza Bratovža, v avli CIH-a razvajali še svoje brbončice, in dogodek se je iztekel v prijeten predbožični večer.

Stezica je uhojena, letos jo je nujno treba utrditi!

Pazljivo spremljajte članke v Odsevu, saj bo Turistično društvo kmalu razpisalo nov natečaj, ki je še ves ovit v skrivnostno tančico, a bo zagotovo ponudil nov izziv vsem, ki se zavedajo, kakšna moč in bogastvo sta skrita v pisani besedi!

Čas mineva, zgodbe ostanejo!

Zdenka Kopač
Knjižnica Tineta Orla Trzin

Turistično društvo Kanja Trzin se zahvaljuje vsem avtorjem, ki so poslali prispevke na razpis "Trzinske zgodbe". Prav tako najlepša hvala komisiji za izbor ter glasbenikom GŠ LARTKO.

Zahvala tudi našemu trzinskemu rojaku Janezu Bratovžu, ki je deležence prireditve pogostil z izbranimi kulinarčnimi dobrotami iz njegove restavracije.

Razpis za nove "Trzinske zgodbe" za leto 2012 bo TD Kanja objavilo v februarški številki Odseva.

Turistično društvo Kanja Trzin

Programi šolskega centra Rudolfa Maistra Kamnik

Kam naprej? Vprašanje, ki si ga zastavljajo številni devetošolci, saj je izbira srednje šole pomembna prelomnica v posameznikovem življenju, odločitev, ki nam lahko zaznamuje prihodnost. Tega se v našem centru zavedamo in upamo, da vam bomo pri odločanju pomagali s koristnimi informacijami. Naše delovanje ni omejeno le na lokalno raven, povezujejo se tudi z različnimi šolami in ustanovami v Sloveniji in v evropskih državah.

Na ŠCRM v Gimnaziji in Srednji ekonomski šoli izvajamo štiri izobraževalne programe, med seboj se razlikujejo po vsebini, načinu dela in zahtevnosti. S tako ponudbo dijakom omogočamo večjo izbirnost, lažje pa je tudi prehajanje med programi znotraj centra.

Gimnazija omogoča pridobitev široke splošne izobrazbe in je namenjena dijakom, ki nameravajo nadaljevati študij na univerzi. Trudimo se, da mladim privzgojimo dobre delovne navade in jih opremimo z znanji, ki predstavljajo odlično popotnico za študij in življenje. Splošni gimnazijski program obogatimo z dodatnimi vsebinami in tako oblikujemo oddelke s poudarkom na naravoslovju (več pozornosti fiziki, kemiji, biologiji), družboslovju (več vsebin s psihologije, sociologije in filozofije), jezikoslovju (več slovenščine in tujih jezikov) ter športu (več ur športne vzgoje). V športni oddelk bomo sprejemali dijake, ki so redno dejavni v določeni športni panogi, poleg dobre izobrazbe pa si želijo tudi boljših pogojev za usklajevanje šolskih in športnih obveznosti. V prvem letniku vseh oddelkov poteka program po enotnem predmetniku, v višjih letnikih pa se razlikuje po številu dodatnih ur za posamezno usmeritev.

V obliki rednega pouka že sedmo leto izvajamo tudi **maturitetni tečaj**, ki predstavlja dodatno leto, v katerem se dijaki z opravljenim poklicno maturo, zaključnim izpitom ali nedokončanim gimnazijskim programom pripravljajo na splošno maturo.

V **Srednji ekonomski šoli** izobražujemo v programih ekonomski tehnik in predšolska vzgoja. Velik poudarek namenjamo praktičnim vsebinam, projektom, mednarodnemu sodelovanju in splošni razgledanosti, kar dijakom omogoča širok nabor znanj tako za poklic kot študij. Vseskozi zasledujemo potrebe trga in se nanje odzivamo pri oblikovanju vsebin odprtega kurikula. Program **ekonomski tehnik** omogoča pridobitev širokega splošnega in strokovnega znanja s poudarkom na praktičnih vsebinah. Dijaki lahko izbirajo med zavarovalniško-bančniško in podjetniško smerjo. Znotraj prve so oblikovani moduli zavarovalništvo, bančno in finančno poslovanje ter borze in poslova-

nje upravnih organov, znotraj podjetniške smeri pa je poudarek na trženju, komercialnem in finančnem poslovanju, poslovnih načrtih, turizmu in poslovnem komuniciranju s poslovnim bontonom.

Program predšolska vzgoja omogoča pridobitev poklica vzgojitelj-ica predšolskih otrok. Zanimiv je za vse tiste, ki jih veseli delo z otroki ter se želijo zaposliti kot vzgojitelj-ice predšolskih otrok v vrtcih. Izvedbo programa smo zasnovali ustvarjalno, pestro in zanimivo, kar dijakom omogoča izoblikovanje kar najbolj celovite osebnosti, ki bo kos nalogam in izzivom pri tako pomembnem ter zahtevnem delu, kot je vzgoja otrok v predšolskem obdobju.

Vpis 2012/2013

V šolskem letu 2012/13 v okviru **Gimnazije** ponujamo 5 oddelkov splošne gimnazije (z različnimi obogatitvami in usmeritvami) in 1 oddelk maturitetnega tečaja. Na **Srednji**

ekonomski šoli načrtujemo vpis 28 dijakov v prvi letnik programa predšolska vzgoja ter 56 dijakov v programu ekonomski tehnik.

Pouk poteka v dopoldanskem času od 7.50 do 14.25. Za prehrano v šoli skrbi šolska kuhinja, ki pripravlja malice in kosila. V eni najboljše založenih šolskih knjižnic, ki smo je v tem letu popolnoma prenovili, si vsi dijaki lahko izposodijo učbenike preko učbeniškega sklada. V bližini šole sta avtobusna in železniška postaja, prometne povezave z vseh strani pa so udodne.

Več informacij o Šolskem centru Rudolfa Maistra boste izvedeli na **INFORMATIVNIH DNEVIH** v petek, 10. 2., ob 9. in 15. uri ter soboto, 11. 2. 2012, ob 9. uri. Pokukali boste lahko v naše učilnice, se pogovorili z dijaki in profesorji ter začutili ritem srednješolskega vsakdana. Pokličete nas lahko na telefonsko št. 01 830 32 00 ali obiščete našo spletno stran www.scrm.si.

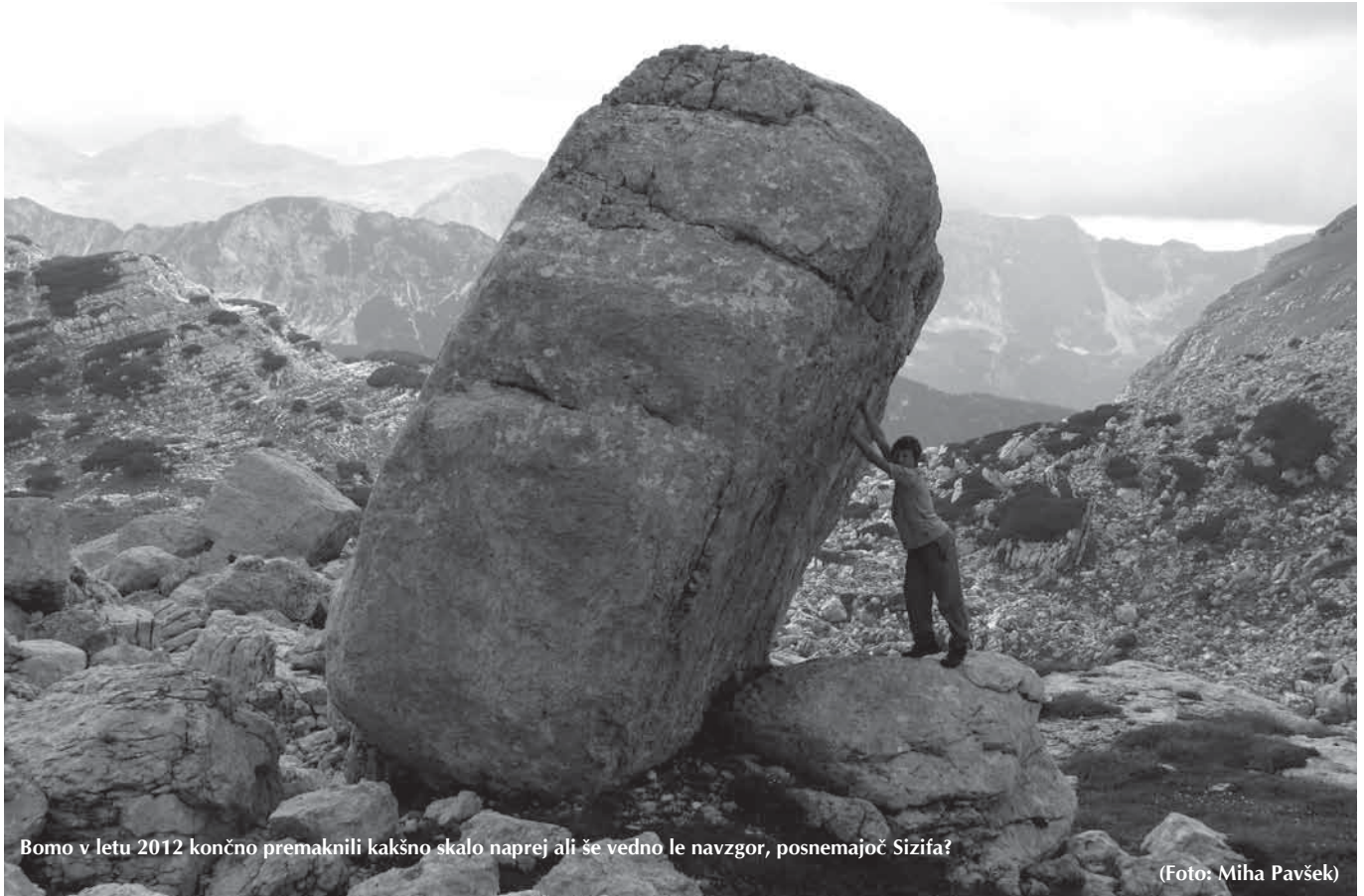
ŠCRM

Gimnazija
Oddelki s poudarkom na:
jezikih, naravoslovju,
družboslovju in športu
ter maturitetni tečaj

Srednja ekonomska šola
Ekonomski tehnik
Predšolska vzgoja
www.scrm.si

**Vabljeni na informativne dneve
v petek, 10. 2. 2012, in soboto, 11. 2. 2012.**

Na suhem s padavinami in vlado

Bomo v letu 2012 končno premaknili kakšno skalo naprej ali še vedno le navzgor, posnemajoč Sizifa?

(Foto: Miha Pavšek)

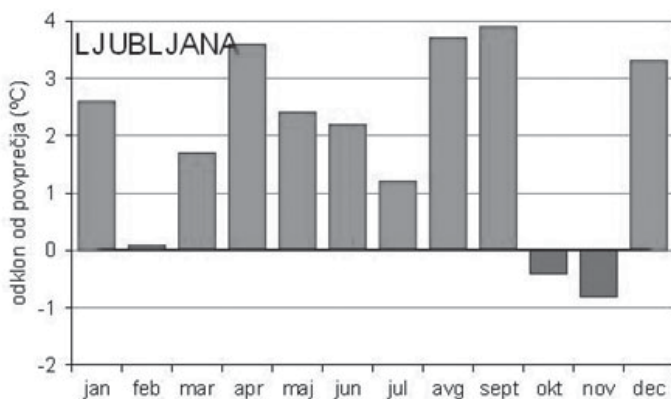
Leto je novo, vreme pa še naprej po starem! Zdi se, kot bi se zgedovalo po naših predstavnikih Ljudstva, ki pa so vse prej kot to. Namesto odločnih, pokončnih in delavoljnih »delegatov naroda« smo dobili »neohlapce«, preračunljive kupčkarje, kratkotrajne spreobrnjenjence, »turbo« oblastnike in kar je še tega oziroma vse drugo, samo zastopnikov in zastopnic Ljudstva ne. Kar nekdo reče ali obljubi, ne velja niti do konca istega dne, kaj šele dan kasneje, saj je pojutrišnjem spet nov dan in bo zato spet vse drugače. Ne samo da so pomešane istovrstne karte, temveč tudi karte različnih iger in celo kvartopircev. Parlamentarno vrt(ičk)anje vse bolj spominja na otroški vrtec, zato ne čudi, da je dal oni dan nekdo prav zanimiv predlog. Pred najvišji hram slovenske demokracije naj pripeljejo nekaj tovornjakov mivke, jo lepo ogradijo, da ne bo uhajala kam drugam (kot denar...) in opremijo z ustreznimi pripomočki. Ko bo vse to končano, naj spustijo v ta megapeskovnik čim več članov in članic (kaj nam pomaga njih veliko število, če jih ne slišimo...) prej omenjenega hrama in naj se gredo tam naprej svoje mance.

Z grabljicami in lopatkami ali brez, z velikimi ali majhnimi potičkami pa si lahko zgradijo tudi svoje peščene gradove, in naj si predstavljajo, da bodo trajali večno, kot oni sami, pa čeprav jih bo odpihnilo enako, kot jih je prineslo, torej z naslednjim glasovanjem Ljudstva. In naše Ljudstvo je prav tako nepredvidljivo kot njegovi oblastniki. Zadnje čase je bolj predvidljivo celo vreme, pa čeprav sploh nimamo letnemu času primerne. Sneg imajo pri severni sosedih, na jugozahodu Srbije, poljskih Karpatih, v Bolgariji, še celo na daljni Aljaski ga je preveč, le pri nas oziroma na južni strani Alp ga ni. Kot bi nas in naše zahodne sosedje narava hotela kaznovati za svoje butalsko početje in obnašanje.

Svoj kamenček k mozaiku norosti smo prispevali tudi Trzinci, ki smo očitno samo pomanjšana slika oziroma projekcija razmer na državnem nivoju. Ali res potrebujemo tuje finančne in drugačne »vdore«, da bomo zopet stopili skupaj, saj smo zdaj presekanji točno čez polovico, kar vsaj deloma hromi tudi naše delo in življenje. Če nam ga ne otežuje vreme, si ga moramo pač sami. Kljub vsemu pa je tudi znotraj dežele šentflorjanske in trzinske mnogo lepega, dobrega in spodbudnega, in prav to je tisto, česar (kogar) se moramo okleniti v letošnjem, 2012, letu.

Pustimo torej »stati ob strani politike an putane« in se raje za hip ozrimo k vremenu, ki smo ga bili deležni zadnji mesec minulega leta. Decembra je bilo manj sonca zlasti na zahodu (oblačnost) in po dolinah ter kotlinah (megla, žal tudi trzinska...), premalo padavin glede na dolgoletno povprečje pa le na vseh štirih »kurjih« vogalih. Na našem koncu smo bili padavinsko podpovprečni, a tik pod mejo povprečja. En »slan«, enajst meglenih, štirinajst padavinskih, pet ledenih dni ter dva dneva s snegom (2 cm) ni seveda nič kaj zimska bilanca tega meseca. V prvi polovici je prevladovalo toplo vreme s pogostim dežjem, v drugi pa smo dobili obilo megle, nizke oblačnosti in tudi nekaj vzorčnega snega. Ob prehodu hladne fronte točno na sredi meseca smo lahko slišali celo grmenje. Mesečna temperatura zraka je bila občutno višja od običajne - december je bil le malenkost toplejši kot november. Bolj kot december pa je bilo nenavadno celotno leto 2011, natančneje v znamenju nadpovprečno toplega in podpovprečno namočenega vremena. Podatki - vse smo našli na spletnih straneh ARSO - kažejo, da je bilo v večjem delu države za 1,5 do 2 stopinje Celzija toplejše od dolgoletnega povprečja, zato se bo gotovo uvrstilo med nekaj najtoplejših do sedaj v zadnjem stoletju in pol,

odkar imamo na voljo meteorološke podatke. Najbolj toplo od leta 1955 dalje je bilo minulo leto na Kredarici (letno povprečje 0,2 °C je bilo prvič, odkar merijo, nad lediščem!), najbolj sončno pa ob Obali. Tudi Trzinci smo bili deležni petinskega sončnega presežka. Toplo in sončno ter posledično tudi suho pa je bilo tudi marsikje drugje po Sloveniji. Padavin je bilo povsod manj od dolgotrajnega povprečja, nad 1000 milimetrov so jih zabeležili le na severozahodu države, povsod drugod, in malo nad zgornjo mejo tega padavinskega razreda smo tudi mi, pa večinoma od 600 do 900 milimetrov. Malo pod povprečjem jih je bilo le na severozahodu in severu, povsod drugod pa precej pod njim. V Ljubljani in Portorožu je bilo minulo leto najmanj namočeno vse od sredine prejšnjega stoletja.

Priloga 2: Odklon povprečne mesečne temperature v Ljubljani leta 2011 od povprečja 1961–1990 (Vir: ARSO)

Krajevno lahko za lani v našem koncu izpostavimo november, ki je bil najbolj suh mesec leta, ponavadi je namreč ravno obratno. Imeli smo le 15 dni, ko je pošteno deževalo (24urna količina padavin > 20 mm) in 9 dni s snegom, pri čemer je bila največja višina cele tri centimetre, in je bolj podobna kakšni opazovalni postaji na Primorskem oz. v zaledju Obale. Padavin nam je primanjkovalo (in nam jih še vedno...) tako spomladi kot tudi pozno poleti. Višek vročine nas je dosegel šele ob koncu poletja, na-

tančneje 18. avgusta, in je trajal še naslednje štiri dni ter popustil zadnje dni meseca. V tem obdobju nas ni še nikoli tako močno »pogrel«, saj je temperatura marsikje preseгла 35 stopinj Celzija. Tudi september je bil večinoma rekordno topel, prve dni meseca smo tudi v Trzinu zabeležili kar 7 vročih dni z najvišjo dnevno temperaturo zraka 30 stopinj Celzija in višjo. Niz izjemnih temperatur je zabelil še zelo topel začetek oktobra, ki mu je sledila močna ohladitev sedmega dne tega meseca, ko je snežilo do nadmorske višine okrog 500 metrov. Pri nas pa je snežilo slaba dva tedna kasneje, kar pa je bila očitno lažna napoved zimskih obetov. Ali pač, kaj sploh še lahko stori zima v slabem poldrugem mesecu, ki ji je še preostal do konca. Pustimo se presenetiti, pomembno je, da je iz dneva v dan vse dlje časa svetlo, pa čeprav se »vreme« prav vsak dan proti večeru postopoma stemni vse do nižin ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine decembra 2011 (mm)	Padavine leta 2011 (mm)
Grosuplje	79	933
Domžale	106	944
Trzin	92	979
Letališče Brnik	92	987
Ljubljana Bežigrad	101	998
Radomlje	107	1037
Stražišče pri Kranju	90	1072
Brezje pri Trziču	100	1131

Preglednica: Mesečna količina padavin novembra 2011 na izbranih merilnih postajah (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko)

Želvino bralno popotovanje v Knjižnici Domžale

Želvino bralno popotovanje je nagradna igra, kjer 12 zbranih žigov prinese nagrado. Čas pridobivanja žigov je do konca aprila 2012. V nagradni igri lahko sodelujejo le člani Knjižnice Domžale.

Žige lahko v Knjižnici Domžale pridobite z različnimi dejavnostmi: z izposajo leposlovne knjige, z izposajo poučne knjige, z izposajo neknjižnega gradiva, z izposajo nahrbtnika Pravljični potepin ali Čudežni kovček, z izposajo knjige, kjer nastopa želva, s samostojno izposajo, z naslovom najljubše knjige, z risbico knjižnice, z obiskom prireditve za otroke (lutkovne predstave, delavnice,...), s prebiranjem pravil lepega vedenja v knjižnici, z ogledom razstave v knjižnici ter pridobitvijo članske izkaznice.

Zgibanko za zbiranje žigov lahko dobite v Knjižnici Domžale ali si jo natisnete s spletne strani www.knjiznica-domzale.si.

Pismo bralca

Spoštovani!

Poleti je bil na obisku ženin brat, ki živi v Subotici. Je gluhomem in je v mladosti obiskoval šolo za gluhone v Ljubljani. Prebiral je *Odsev* in videl objavljene stare fotografije. Poslal je dve fotografiji. Na eni iz leta 1939 so gluhomem otroci na izletu v Trzinu. Na drugi iz leta 1940 pa so slikani ob radijski anteni v Domžalah. Če smatrate, da so za objavo, presodite sami. Lepo vas pozdravljam!

Marjan Likar

Petdesetletniki s plemenitim poslanstvom

Petdesetletniki iz vse Slovenije se bodo v letošnjem letu ponovno povezali in s skupnimi močmi zbirali humanitarna sredstva za organizacijo Novi paradoks, ki oskrbuje ljudi s posebnimi potrebami in težavami v duševnem zdravju. Ideja o skupnem praznovanju abrahama s poudarkom na dobrodelnosti je pred štirimi leti zrasla iz civilne iniciative Jožeta Kosa iz Polšnika. Od takrat generacije abrahamov vsako leto prispevajo svoj delček k boljši kakovosti življenja na različnih področjih.

Prav na Polšniku je v soboto, 7. januarja 2012, potekala predaja Abrahamovega ključa voditelju letošnje generacije abrahamov. Ključ je ob podpori prijateljev in sovrstnikov prevzel Željko Savič iz Dolskega, ki bo preko letošnjega leta skupaj z njimi izpeljal vrsto zanimivih dogodkov, ki naj bi jih vsaj enkrat v življenju opravil vsak Slovenec. Petdesetletniki se bodo tako skupaj odpravili na Triglav, udeležili se bodo obiranja oljk in trgatev, odigrali bodo nogometno tekmo in se skupaj udeležili kolesarskega maratona. Posebej simbolesen dogodek bo zasaditev sadnega drevoreda in pa skupno praznovanje 50-letnikov, ki bo 14. septembra 2012 potekalo v Dolskem.

Pri poteku projekta sodeluje Center za razvoj Litija, saj Abrahamov ključ Srca Slovenije predstavlja nadgradnjo sodelovanja med civilno iniciativo in gospodarstvom, njegova dodana vrednost pa je tudi v izmenjavi znanj ter priložnostih za nove ideje in dejavnosti.

K sodelovanju pri projektu Abrahamov ključ Srca Slovenije ste vabljeni posamezniki iz celotne Slovenije, ki ste bili rojeni v letu 1962 in letos praznujete okroglih 50 let. Več informacij o projektu je na voljo na spletni strani www.srece-slovenije.si.

Ana Savšek, Center za razvoj Litija

Gsm: 041 611 491

Tel.: 01 729 36 24

IPSV
POGREBNE STORITVE
VRBANČIČ

Ob boleči izgubi vaših najdražjih,
smo Vam v pomoč s prijazno besedo tolažbe
in pogrebnimi storitvami, opravljenimi
z največjo pieteto.

www.pogrebne-storitve-vrbancic.si
e-mail: andrej.psv@gmail.com

Računovodske in pravne storitve za javne zavode,
zavode, društva in podjetnike
Izvedba javnih naročil ter svetovanje
info@ipse.si
041 736 506 081 60 10 10

T
U
J
E
L
A
H
K
O
V
A
Š
O
G
L
A
S

Plinski kondenzacijski grelnik

Praznujte z nami in
izkoristite:

izredni **20%**

popust

na vse storitve!

Osvajali smo
2. mesto
po številu vgrajenih plinskih
grelnikov Vaillant v Sloveniji!

ZELO
več na www.loren-line.si
UGODNO!

Ker si zaslužite le najboljšo kvaliteto storitev in opreme!

Za STORITVE pokličite na tel. št.: 01-565-86-30

Z odličnimi pozdravi - vaš **Loren Line!**

Loren Line
OGREVANJE IN HLAJENJE

že 20 let v vrhu.

Privoščite si le **najboljše svetovne znamke:**

Loren Line d.o.o. P.E. Jemčeva 16b Trzin T: 01/565 86 30 E: info@loren-line.si www.loren-line.si

Od 31. januarja Mestne Lekarne tudi na Duplici v Kamniku. Vljudno vabljeni!

Lekarna Duplica, Jakopičeva ul. 21, 1241 Kamnik

Obiščete nas lahko tudi na www.mestnelekarne.si.

Dežurni lekarni od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012:

- Lekarna Kamnik nedelja in prazniki od 9.00 do 12.00
- Lekarna Domžale sobota, nedelja in prazniki od 17.00 do 20.00

MESTNE LEKARNE
Z zaupanjem

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU